Περιοδος 2η,
Νο 2 Σεπτεβρης '91
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα "Εργατικη Δημοκρατια"

Σ' αυτο το φυλλο

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΣΣΔ σελ. 4,5,6,7
Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΣΤΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ σελ. 11
Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ σελ. 12

Σ' ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΥΣΗ

ΤΩΡΑ ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΓΙΑ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Το πραξικοπημα και η καταρρευση του στην ΕΣΣΔ εδωσαν αλλη μια ευκαιρια στους απολογητες του καπιταλισμου να μιλουν για το "τελος του σοσιαλισμου". Πρωην αριστεροι μιλουν για την "ωραια θεωρια" που ομως δεν μπορει να γινει πραγματικοτητα. Η ηγεσια του ΑΚΕΛ διακυρησσει οτι ο Μαρξισμος-Λενινισμος χρειαζεται ριζικη μεταρρυθμιση και κυτταζουν προς την "οικονομια της αγορας" σαν το μοναδικο υπαρκτο μελλον της ανθρωποτητας.

Αυτο ομως που καταρρεει στην ΕΣΣΔ δεν ειναι παρα αλλη μια παραλλαγη του καπιταλισμου. Ενας Κρατικος Καπιταλισμος στον οποιο η αρχουσα κρατικη και κομματικη γραφειοκρατια καταπιεζε τους εργατες και τις εθνοτητες οπως οι αστοι σε οποιαδηποτε αλλη καπιταλιστικη χωρα.

Οι εργατες που σταθηκαν μπροστα στα τανκς της Χουντας του ΚΚΣΕ δεν το εκαναν για να υπερασπιστουν τους Γελτσιν - Γκορμπατσωφ αλλα τις κατακτησεις τους, τις ελευθεριες και τα δημοκρατικα τους δικαιωματα που **κερδισαν** τα τελευταια λιγα χρονια. Την ελευθερια λογου και συνδικαλιστικης και πολιτικης οργανωσης, το δικαιωμα στην απεργια. Υπερασπιζονταν το δικαιωμα τους να παλευουν για δουλεια και μια αξιοπρεπη ζωη.

Ποσα ομως απο αυτα τα δικαιωματα και τις ελευθεριες υπαρχουν στις δυτικες δημοκρατιες της οικονομιας της αγορας, που θα "βοηθησουν" δηθεν τους εργαζομενους της ΕΣΣΔ να ξεπερασουν τα προβληματα τους; Ποσοι εργαζομενοι εχουν μια αξιοπρεπη δουλεια και ενα ανεχτο βιοτικο επιπεδο; Στις ιδιες τις ΗΠΑ, ενω ξοδευονται αμυθητα ποσα για πυραυλους και "εξυπνες βομβες", πανω απο 33 εκατομυρια ανθρωποι ζουν κατω απο το οριο φτωχειας. Στην ΕΟΚ της "Νεας Ταξης" οι ανεργοι εφτασαν στα 12 εκατομυρια και προβλεπεται να ξεπερασουν τα 15 μεχρι το '92. Και μεσα στον "μικρο παραδεισο" της νοτιας Κυπρου υπαρχει και μια κολαση στην οποια εργαζομενοι αυτοκτονουν γιατι δεν εχουν τα αναγκαια μεσα να προσφερουν στις οικογενειες τους μια αξιοπρεπη ζωη.

Οι Ρωσσοι εργατες που σταθηκαν μπροστα στα τανκς, οι νεαροι Αγγλοι, ανεργοι στην πλειοψηφια τους, που συγκρουονται με την αστυνομια στο Καρτιφ και λεηλατουν μαγαζια, οι εργαζομενοι στο τσιμεντοποιειο του Βασιλικου που απεργουν γιατι η διευθυνση απολυσε συναδελφο τους και οι νεαροι Παλαιστινιοι που πετροβολουν τις Ισραηλινες περιπολους αγωνιζονται εναντια στον ιδιο εχθρο, στο κεφαλαιο και τον ιμπεριαλισμο. Για τον ιδιο σκοπο, για μια καλυτερη ζωη, για να εχουν οι ιδιοι και οχι καποιοι απληστοι, ασυνειδητοι και πολεμοχαροι ιδιωτικοι και κρατικοι καπιταλιστες και γραφειοκρατες, τον ελεγχο της κοινωνιας.

Αυτο μονο ο πραγματικος σοσιαλισμος μπορει να το προσφερει. Ο πραγματικος σοσιαλισμος για τον οποιο παλεψαν οι Μαρξ, Λενιν και τοσοι αλλοι, οπου οι ιδιοι οι εργατες παιρνουν τον ελεγχο ολης της κοινωνιας και τη οικονομια στα χερια τους και την διαχειριζονται συλλογικα και δημοκρατικα για να ικανοποιησουν τις ανθρωπινες αναγκες.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Ο ΤΟΥΡΚΟΦΑΓΟΣ ΣΑΜΨΩΝ

Ο "οκταημερος" προεδρος του πραξικοπηματος του '74, κυκλοφορει σημερα ελευθερος στην νοτια Κυπρο.

Ο Σαμψων, που τα τελευταια 10 χρονια ζουσε στο Παρισι γυρισε το '90 στην Κυπρο για να εκτισει το υπολοιπο της ποινης του. Τον συλλαβαν και τον οδηγησαν στην φυλακη, χωρις να τον δικασουν για την αποδραση. Τον Ιουνη εκανε αιτηση αποφυλακισης με το δικαιολογητικο οτι ειχε ληξη η ποινη του, αν μετρουσαν μαζι με τις διαφορες προεδρικες χάρες, και τα χρονια που ηταν στην Γαλλια! Χωρις αυτα, θα αποφυλακιζονταν το '94.

Η αποφυλακιση του στηριχθηκε στα πιο σκοτεινα, δυσνοητα, υποπτα, νομικιστικα κολπα. Το δικαστηριο διαταξε την αποφυλακιση του γιατι δεν βγηκε καινουργιο ενταλμα συλληψης του οταν γυρισε πισω, ενω ο εισαγγελεας δηλωσε οτι θεωρησε πως δεν υπηρχε αναγκη για κατι τετοιο επειδη συνεχιζε να ισχυει το παλιο. Τετοιου ειδους προβλημα βεβαια δεν εμφανιστηκε ποτε με τους διαφορους "απειθαρχητους" νεολαιους που δεν αντεχουν την ειδικη μεταχειρηση που εχουν για αυτους οι φυλακες, και δραπετευουν κατα καιρους. Κανεις απο αυτους δεν γλυτωσε εστω και μιας ωρας φυλακιση, αντιθετα φορτωθηκαν και μερικα χρονια.

Μπορει ο γενικος εισαγγελεας να κανει διαφορες εφεσεις, αλλα ειναι αμφιβολο αν αυτες εχουν καποιο γνησιο στοχο να τον ξανα- χωσουν μεσα, ουτε και η δηλωση του δικαστηριου οτι η αποφυλακιση του δεν αποτελει αθωωση πειθει κανενα. Το φασιστικο κομματι του απορριπτικου μετωπου, που απο το '89 μαζευε υπογραφες για να "γυρισει και να ζει ελευθερος" ο Σαμψων, πανηγυριζει θριαμβευτικα.

Τα κομματα ΑΚΕΛ, ΔΗΚΟ και ΕΔΕΚ που αντεδρασαν στην αποφυλακιση βιαστηκαν να δηλωσουν "σεβασμο στην δικαιοσυνη" την στιγμη που γινονταν ολοφανερο οτι αυτη ηταν αναξια καθε σεβασμου. Μια δηλωση που εκανε ολα τα αναθεματα προς το πραξικοπημα που την συνοδεψαν να χανουν το νοημα τους.

Ο Σαμψων ομως δεν ειναι μονο ο οκταημερος προεδρος του χουντικου πραξικοπηματος. Ειναι και κατι αλλο για το οποιο εκαναν ολοι την παπια. Ειναι ο πιο γνωστος τουρκοφαγος, το συμβολο της καταπιεσης των τουρκοκυπριων την περιοδο '63-67.

Ο Σαμψων ειναι ο πιο γνωστος τουρκοφαγος, το συμβολο της καταπιεσης των τουρκοκυπριων την περιοδο '63-67.

Την προηγουμενη περιοδο οι "καλες διαθεσεις", οι αναφορες για επαναπροσεγγιση, για φιλία και εμπιστοσυνη μεταξυ ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων, ηταν η παντιερα οχι μονο του ΑΚΕΛ, αλλα και του Βασιλειου και του "ενδοτικου" κομματιου του ΔΗΣΥ. Τα σκληρα παζαρια της "κινητικοτητας" της "νεας ταξης" τους εχουν κανει ολους, να αφησουν ακομα και τα προσχηματα.

Ο Σαμψων χαιρετα θριαμβευτικα τους οπαδους του βγαινοντας απο την φυλακη.

Το ιδιο θριαμβευτικα χαιρετουσε τους οπαδους του μετα τα "ανδραγαθηματα" του εναντιον τουρκοκυπριων.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Οι ε/κ εφημεριδες οπως και οι ελληνικες εδωσαν μεγαλη δημοσιοτητα στα γεγονοτα του αποκλεισμου του Πατριαρχειου στην Ισταμπουλ, αλλα πολυ λιγα εγραψαν για τα γεγονοτα που προηγηθηκαν στην Ξανθη εναντιον της τουρκικης μειονοτητας. Ελαχιστα αναφεραν για το ξυλο που εριξαν ελληνες εθνικιστες στους τουρκους που εκαναν καθιστικη εκδηλωση διαμαρτυριας. Οι τουρκοι της Ξανθης, διαμαρτυρονταν για το διορισμο Μουφτη (θρησκευτικος ηγετης των Μουσουλμανων) απο την Ελληνικη Κυβερνηση.

οι συναυλιες του σωβινισμου

Εκεινο ομως που σχεδον κανεις δεν αναφερε ηταν οτι οι "αγανακτισμενοι πατριωτες" που επιτεθηκαν στους διαμαρτυρομενους Τουρκους της Ξανθης, επεστρεφαν απο συναυλια του Σαββοπουλου σε στρατοπεδο της περιοχης. Συναυλια που, οπως και αλλες, οργανωνονταν απο το υπουργειο αμυνας. Κι' αν κρινουμε και απο τις συναυλιες του Σαββοπουλου στην ν. Κυπρο, που τυλιγμενος με την ελληνικη σημαια και τραγουδωντας τον εθνικο υμνο και "τη υπερμαχω" καλουσε τον κοσμο να αγωνιστει εναντια στην ομοσπονδια ανεβαζοντας τον σωβινισμο στα υψη, η ατμοσφαιρα ταιριαζε γαντι. Με τετοιο εθνικιστικο ντοπαρισμα ειναι ευτυχημα που οι σωβινιστες εστειλαν μονο 13 τουρκους στο νοσοκομειο.

υποκρισια

Η τουρκικη κυβερνηση δεν εχασε την ευκαιρια να καταγγειλει την ελληνικη για καταπιεση της μειονοτητας και για παραβιαση της συνθηκης της Λωζανης. Βεβαια ο Σαμαρας, ο ελληνας υπουργος των εξωτερικων δεν ειχε κανενα προβλημα να δηλωνει οτι: "η ελληνικη κυβερνηση ειναι υπερηφανη για τον τροπο που εφαρμοσε την συνθηκη της Λωζανης σε οτι αφορα τις μειονοτητες, συμπεριφορα που αποτελεσε παραδειγμα προς μιμηση". Και δεν θα μπορουσε φυσικα η ελληνικη υποκρισια να παραλειψει να στρεψει τα βελη πισω στον εχθρο: "ειναι αδιανοητη η επικληση εκ' μερους της Τουρκιας μειονοτικων θεματων, αν αναλογισθει κανεις τα δεινα που υπεστη η ομογενεια στην Κωσταντινουπολη, την Ιμβρο και την Τενεδο οπου εξακολουθει το ιδιο απαραδεκτο καθεστως."(Φιλελευθερος 25/8)

Δεν υπαρχει αμφιβολια οτι η τουρκικη κυβερνηση καταπιεζει τις μειονοτητες και τις εθνοτητες που βρισκονται στην Τουρκια, και ιδιαιτερα τους Κουρδους. Αλλα ποιο δικαιωμα εχει να την κατηγορει η Ελληνικη κυβερνηση; Αυτη δεν εχει κανενα δικαιωμα να ισχυριζεται οτι ειναι αθωα περιστερα και δεν καταπιεζει τις μειονοτητες στην Ελλαδα, τη Σλαβομακεδονικη και την Τουρκικη. Στη Σλαβομακεδονικη μειονοτητα απαγορευει ακομη και τη χρηση της γλωσσας τους και δεν ειναι τυχαιο που κανει τοση φασαρια εναντια στην ανακυρηξη Μακεδονικου κρατους στην Γιουγκοσλαβια.

Μπορει να ξεσκιζεται η ελληνικη κυβερνηση για τις ορθοδοξες εκκλησιες στην Σοβιετικη Ενωση, την Αλβανια και για τον αποκλεισμο του πατριαρχειου στην Ισταμπουλ και να το παιζει ενθερμος υποστηριχτης της θρησκευτικης ελευθεριας, αλλα αυτο αφορα μονο την ορθοδοξη χριστιανικη θρησκεια. Η γνωστη παροιμια "της παπαδιας τα ξυλα" εκφραζει την υποκρισια της ελληνικης κυβερνησης στο επακρο. Μπορει κανεις να φανταστει τι θα γινοταν αν η τουρκικη κυβερνηση διοριζε τον Πατριαρχη;

καταπιεση

Ποση θρησκευτικη ελευθερια απολαμβανει η Τουρκικη μειονοτητα στην Ελλαδα φαινεται και απο τις αντιδρασεις της και απο τα αιτηματα που προβαλλει. Ενα απο τα μονιμα αιτηματα των τουρκων της Θρακης ειναι η εφαρμογη του νομου 2345 του 1920, που προβλεπει εκλογη του Μουφτη και οχι διορισμο του. Ενα νομο που ποτε δεν τον εφαρμοσε η ελληνικη κυβερνηση αλλα αντιθετα παντα διοριζει τον Μουφτη. Το αιτημα της εκλογης του θρησκευτικου τους ηγετη μαζι με το αιτημα για την εκλογη των διαχειριστικων επιτροπων των βακουφιων (εκκλησιαστικη περιουσια) και πανω απ' ολα την αναγνωριση της τουρκικης ταυτοτητας της μειονοτητας, ειναι πολυ παλια. Αυτα τα ιδια αιτηματα ηταν εκεινα που οδηγησαν στις διαδηλωσεις το 1989 και που το Γεναρη του 1990 κατεληξαν σε πογκρομ απο τους ελληνες σωβινιστες που κατεστρεφαν τουρκικα μαγαζια και που αναγκασαν την μειονοτητα να κλειστει στα σπιτια της για πολλες μερες.

Η αντιδραση της ελληνικης κυβερνησης τοτε ηταν να προωθησει και να ψηφισει την Πραξη Νομοθετικου Περιεχομενου (ΠΝΠ) "περι μουσουλμανων θρησκευτικων λειτουργων". Με την ΠΝΠ καθοριζονταν ο τροπος διορισμου του Μουφτη απο την κυβερνηση, ο χρονος της θητειας τους και ο τροπος αναδειξης των διαχειριστικων επιτροπων της εκκλησιαστικης περιουσιας της μειονοτητας. Με την ΠΝΠ που εγινε νομος του κρατους θα μπορει πλεον η Ελληνικη κυβερνηση να διοριζει "νομιμα" τους θρησκευτικους ηγετες της μειονοτητας. Με αυτο τον τροπο, κατα τον Πολυδωρα, τον ελληνα κυβερνητικο εκπροσωπο, διασφαλιζεται "η θρησκευτικη ελευθερια των ελληνων πολιτων μουσουλμανων".

Η ψηφιση του νομου αυτου δεν ηταν παρα αλλη μια επιθεση του Μητσοτακη στην τουρκικη μειονοτητα που προστεθηκε διπλα στην σωβινιστικη προπαγανδα για "πρακτορες του Οζαλ" και "κατευθυνομενα οργανα της Τουρκιας". Διοριζοντας ανθρωπους που θεωρει δικους της, η κυβερνηση αυξανει τον ελεγχο της πανω στην μειονοτητα και προκαλει διασπαση μεταξυ τους.

Οι εργαζομενοι στην Ελλαδα και στην Ν. Κυπρο δεν εχουν κανενα λογο να ακολουθησουντις κυβερνησεις τους σε αυτες τις υποκρισιες και τις επιθεσεις εναντια στην Τουρκικημειονοτητα. Αντιθετα πρεπει να δειξουν οτι δεν ειναι εχθροι με την τουρκικημειονοτητα με το να υποστηριξουν τα αιτηματα της και το δικαιωμα της να εκλεγειελευθερα τους εκπροσωπους της ειτε προκειται για θρησκευτικους ηγετες ειτε γιαπολιτικους ηγετες, βουλευτες, ή τοπικους εκπροσωπους, δημαρχους, κοινοταρχες κλπ. Να καταγγειλουμε τις επιθεσεις των σωβινιστων και της Κυβερνησης εναντια στη μειονοτητα και να δειχνουμε την υποκρισια οχι μονο της ελληνικης αλλα και της δικης μας κυβερνησης που ξερουν να φωναζουν μονο οταν προκειται για τις ελληνικες εκκλησιες και το Πατριαρχειο.

Αγγελικη Μιχαηλ

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Τα σκαμπανεβασματα της "Κινητικοτητας"

Η ΑΣΤΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Η ευφορια που εφερε αρχικα η μεταπολεμικη "Νεα Ταξη", οι ελπιδες οτι το "πνευμα συνδιαλλαγης και ειρηνικης επιλυσης των διαφορων" θα βοηθουσε στην λυση του Κυπριακου, εχουν μετατραπει σε "απαισιοδοξια" απο ολες τις πλευρες. Τα χαμογελα δειχνουν συγχρονως δοντια που τριζουν, οι φωνες γινονται ολο και πιο εντονες και απειλητικες.

Βεβαια κανεις στην νοτια Κυπρο και την Ελλαδα δεν κατηγορει για αυτα την "Νεα Ταξη" στην οποια ειχαν στηριξει ολες τις ελπιδες τους. Αν τα μαυρα χαλια της "Νεας Ταξης" στην Γιουγκοσλαβια, την ΕΣΣΔ και την Μ. Ανατολη τους αναγκασαν να μην πολυαναφερονται σε αυτην πια, για τα προβληματα με το Κυπριακο και τα αλλα ελληνοτουρκικα φταιει μονο "η αδιαλλακτη Τουρκια", και, για την αντιπολιτευση, οι ΗΠΑ που δεν την πιεζουν αρκετα να εφαρμοσει τις αποφασεις του ΟΗΕ.

Στην πραγματικοτητα, ολα αυτα, η "κινητικοτητα", τα χαμογελα και οι απειλητικες γκριματσες, τα πηγαινε-ελα στη Λευκωσια, Αθηνα, Αγκυρα, Ν. Υορκη και Ουασιγκτων, η εναλλαγη φιλοφρονησεων με βρισιες, αλλεπαλληλων συζητησεων με προκλησεις, η αδυναμια ολων να αποφασισουν αν μια συμφωνια ειναι πολυ, λιγο ή καθολου πιθανη, οχι μονο δεν αποτελουν αρνηση της "νεας ταξης", αλλα ηταν και ειναι η ιδια η ουσια της.

ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΤΑΞΙΑ

Ειναι η ιδια "νεα ταξη" που μετα την σφαγη των Ιρακινων των Κουρδων και των Παλαιστινιων και την αυξηση της ασταθειας στην Μ. Ανατολη, εφερε τον πολεμο μεσα στην Ευρωπη, στην Γιουγκοσλαβια, παρολες τις "μεσολαβησεις" της ΕΟΚ. Ειναι μια "νεα ταξη" που την ενοιωσαν δεκαδες χιλιαδες Αλβανοι εργατες με τα γκλομπς και τα δακρυγονα ενος απο τους σημαντικοτερους συνιδρυτες και παραγοντες της "νεας ταξης", την Ιταλικη κυβερνηση. Μια "νεα ταξη" με ενα "κοινο Ευρωπαϊκο σπιτι" που φροντιζει να χτισει τα πιο ψηλα τειχη για να κρατησει απεξω οχι μονο τους εξαθλιωμενους μεταναστες απο τις χωρες του τριτου κοσμου, αλλα και τους πειναςμενους συγκατοικους της ανατολικης Ευρωπης.

Μια "νεα ταξη" στην οποια η αρχουσα ταξη της δευτερης υπερδυναμης, η ιδια που πρωτοχρησιμοποιησε τον ορο, η σοβιετικη γραφειοκρατια των Γκορμπατσωφ, Γιελτσιν και Γιεναγεφ, χρησιμοποιει τα τανκς για να λυσει τα προβληματα της με την εργατικη ταξη και τις εθνοτητες, αλλα και τις αναμεσα της διαφορες.

Τελος μια "νεα ταξη" που καθολου δεν εχει καταφερει να κανει τον κοσμο ασφαλεστερο. Η συμφωνια START για την μειωση των πυρηνικων οπλων, ειπε στις 31 Ιουλη ο Γκορμπατσωφ "διαλυει την υπερδομη του φοβου που κυβερνουσε τον κοσμο, εγκαινιαζεται η εποχη της απλης ανθρωπινης σκεψης". Αυτα για μια συμφωνια που αφηνει αρκετα πυρηνικα στην καθε πλευρα για να καταστρεψει οχι μια αλλα πολλες φορες τον πλανητη, και που δεκαενια μολις μερες μετα, το πραξικοπημα στην ΕΣΣΔ εκανε ολες τις κυβερνησεις να αναρωτιουνται αν θα αρχισουν να πεφτουν τα πυρηνικα μεσα στην ιδια την ΕΣΣΔ.

Η καταρρευση της ΕΣΣΔ και οι αλλαγες στην δυναμη των παλιων συνεταιρων της Δυσης σημαινε την διαλυση των διεθνων ισορροπιων. Ασταθεια, αβεβαιοτητα, ρευστοτητα συμμαχιων και ισοζυγιων, ολα υπο διαπραγματευση, ολα αμφισβητουμενα. Ειναι η κλασικη συνταγη οχι για ειρηνη αλλα για συγκρουσεις και πολεμους.

ΑΓΡΙΑ ΠΑΖΑΡΙΑ

Μεσα σε ενα τετοιο κλιμα ειναι φυσικο οτι τα χαρακτηριστικα της "κινητικοτητας" θα ηταν η συνυπαρξη

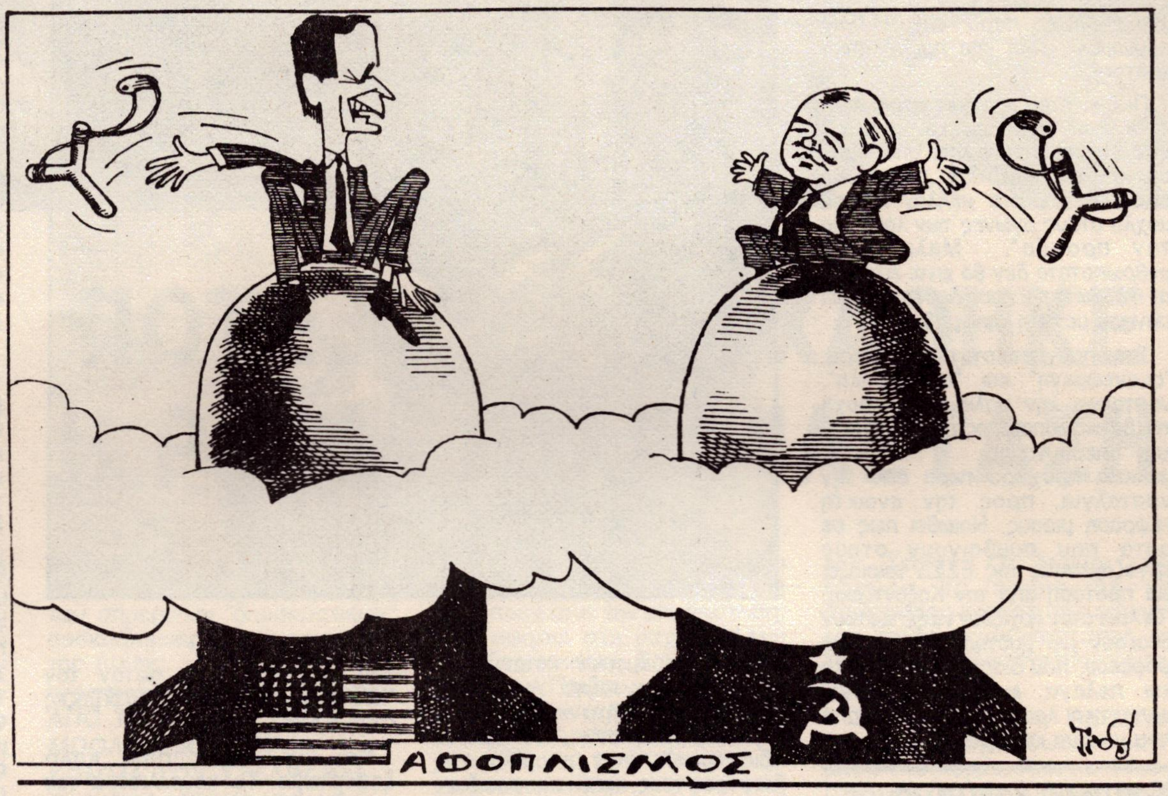

των χαμογελων με τις απειλες και τους εκβιασμους, η εναλλαγη της μεγαλυτερης αισιοδοξιας με την απαισιοδοξια. Κανεις δεν ξερει τι μπορει να κερδισει, και τι μπορει να χασει. Μια συμφωνια που σημερα μοιαζει για ευκαιρια, αυριο μπορει να αποδειχτει οτι απεχει πολυ απο οσα μπορουσε να παρει. Αυτο εξηγει και το γιατι ηταν τοσο αντιφατικες οι δηλωσεις του Μητσοτακη και του Γιλμαζ μετα την συναντηση στο Παρισι.

Μεσα σε αυτο το κλιμα, ειναι φυσικο για την αντιπολιτευση να συγκεντρωνεται στο οτι "δεν ζηταμε αρκετα". Ο Παπανδρεου γυριζει στις πολεμοχαρες εποχες του "βυθισατε το Χορα" και της "εθνικης υποταγης στους αμερικανους". Εδω, αυτη την σκυταλη την πιανει το ΔΗΚΟ με την ΕΔΕΚ, που ετοιμαζουν "μετωπο" εναντια στο "ξεπουλημα", ενω ο αρχιεπισκοπος δηλωνει οτι "εκβιαζουν ωμα οι αμερικανοι" (13 Σεπτεμβρη, Ελληνικη "Ελευθεροτυπια").

Ομως οσο οι σωβινιστες, αριστεροι και δεξιοι, στην Ελλαδα και την νοτια Κυπρο θεωρουν αυτονοητη την αδιαλλαξια της Τουρκιας, και τον αμερικανικο "φιλοτουρκισμο", αλλο τοσο οι σωβινιστες στην Τουρκια και στον Βορρα θεωρουν αυτονοητη την αδιαλλαξια της Ελλαδας, και τον αμερικανικο "φιλελληνισμο", στο σημειο να καινε την Αμερικανικη σημαια μαζι με την Ελληνικη εξω απο το Πατριαρχειο.

Ο "ΕΝΔΟΤΙΣΜΟΣ" ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ"

Στην πραγματικοτητα δεν υπαρχει ουτε μια πολιτικη δυναμη σε ολες τις πλευρες που δεν προσπαθει να αρπαξει οσα περισσοτερα μπορει για την αρχουσα ταξη ή το τμημα της που εκπροσωπει.

Μπορει οι απορριπτικοι να κατηγορουν τους "ενδοτικους" οτι ειναι ετοιμοι να δεχτουν το "ξεπουλημα", αλλα μεχρι τωρα η σταση των δηθεν "ενδοτικων" ειναι, οπως ειπε ο Κληριδης, "να μενεις σταθερος στις θεσεις σου αλλα να φαινεσαι ετοιμος για διαπραγματευση". Η μονη διαφορα των "ενδοτικων" της "νεας ταξης" απο τους απορριπτικους ειναι οτι οι πρωτοι πιστευουν πως τωρα ειναι ευκαιρια να αρπαξουν μια λυση που να εξυπηρετει τα συμφεροντα τους, ενω οι δευτεροι δεν βλεπουν τωρα ευκαιρια για κατι τετοιο ή, οπως η εκκλησια, δεν εχουν διαθεση να θυσιασουν τα ιδιαιτερα συμφεροντα τους για το "κοινο καλο" της υπολοιπης αρχουσας ταξης.

Για χαρη αυτων των συμφεροντων, υποστηριξαν την ιμπεριαλιστικη επιδρομη και την σφαγη στον πολεμο στον Κολπο. Για χαρη αυτων των συμφεροντων συνεχιζουν να υποστηριζουν τις προσπαθειες επιβολης της ιμπεριαλιστικης "νεας ταξης" στην περιοχη, ελπιζοντας επισης να αρπαξουν και αυτοι ο,τι μπορουν απο τις οποιες ευκαιριες δημιουργησει η "νεα ταξη" στην Μ. Ανατολη και τα Βαλκανια. Για χαρη αυτων των συμφεροντων το ΑΚΕΛ εθαψε ακομα και τον εθνικιστικο αντιιμπεριαλισμο του. Η σιωπη του γυρω απο τις Βασεις, ακομα και απο προτασεις των ΗΠΑ να ειναι συνεγγυητριες μιας λυσης, με την πιθανοτητα σταθμευσης αμερικανικων στρατευματων, δειχνουν οτι δεν εχει κανενα σοβαρο προβλημα με το οτι η "λυση" θα ειναι ενταγμενη μεσα στην ιμπεριαλιστικη "νεα ταξη". "Καλοδεχουμενες" χαρακτηρισε τις αμερικανικες πρωτοβουλιες ο Χριστοφιας, "αυτη την στιγμη, δεν ειμαστε σε θεση να πουμε οτι οι προσπαθειες που γινονται ειναι σε βαρος της Κυπρου και στοχευουν στο να επιβληθει μια λυση η οποια να ειναι απαραδεκτη για μας"("Χαραυγη" 10 Σεπτ.).

Το ΑΚΕΛ ντρεπεται πια για το συνθημα "ΕΟΚ-ΝΑΤΟ ιδιο συνδικατο" οταν μετα τον Κολπο καθε αριστερος θα ειχε το δικαιωμα να το βροντωφωναζει. Τα αντιαμερικανικα μουρμουρητα που εμφανιζονται που και που στην Χαραυγη ειναι απλα φαντασματα των ουρλιαχτων αλλων εποχων. Και εχουν ενα μονο περιεχομενο: "θα μας δωσουν αρκετα, γιατι δεν πιεζουν την Τουρκια;" Ειναι απολυτα συμφωνα με το καινουργιο συνθημα του ΑΚΕΛ "Ολα για την Κυπρο". Αυτο ειναι το συνθημα που καθορισε την σταση του για τα παντα, απο τον πολεμο στον Κολπο μεχρι το πραξικοπημα στην ΕΣΣΔ, που και αυτο επρεπε να το δουμε "με γνωμονα" το Κυπριακο. Αυτο ειναι το τελευταιο χτυπημα, μετα το "Ιση Μεταχειρηση Κυπρου-Κουβεϊτ" που εθαψε την επαναπροσεγγιση με τους τ/κ.

Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ

Οσοι αριστεροι λοιπον πιστεψαν ειλικρινα τα τελευταια λιγα χρονια στην "νεα ταξη" της προσεγγισης των υπερδυναμεων για "ειρηνικη επιλυση των διαφορων", παντου, αρα και στο Κυπριακο, εχουν δεχτει μια γερη ψυχρολουσια. Ο κυνισμος ολων των αρχουσων ταξεων γινεται ολο και πιο καθαρος. Ειναι ετοιμοι να συνεργησουν στις πιο βαρβαρες πραξεις για να θεωρηθουν σημαντικοι συνεταιροι και συνεργατες των ιμπεριαλιστων, αξιοι χωροφυλακες στην περιοχη.

Ετσι ελπιζουν οτι θα αρπαξει η καθε μια ο,τι μπορει παραπανω, θα εξασφαλισει η καθεμια για τον εαυτο της μια "δικαιη" λυση. Ασχετα ποσο αδικη θα ειναι αυτη για τους εργαζομενους, και μεσα απο ποια βρωμικα παζαρεματα θα προκυψει. Ασχετα αν θα πατα στο αιμα των εκατονταδων χιλιαδων νεκρων του πολεμου στον Κολπο, στην δυστυχια εκατομμυριων αραβων και κουρδων, ασχετα αν θα αδιαφορει για τα δικαια των παλαιστινιων. Ασχετα αν θα σημαινει την προσφυγοποιηση χιλιαδων φτωχων μεταναστων απο την Τουρκια στην β. Κυπρο. Ασχετα αν αυτο σημαινει την καταπιεση μειονοτητων στην καθε χωρα, απο τους Κουρδους στην Τουρκια ως τους τουρκους και τους σλαβομακεδονες στην Ελλαδα. Ασχετα αν αυξανουν συνειδητα τον σωβινισμο και την εθνικη εχθρα στις εργατικες ταξεις και των δυο πλευρων.

Οσοι αριστεροι πιστεψαν οτι η περεστροϊκα ηταν μια προσπαθεια αναζωογονησης καποιου "σοσιαλισμου" στην ΕΣΣΔ, εχουν φαει την μεγαλυτερη ψυχρολουσια, απο το πραξικοπημα που εγινε απο ενα κομματι της περεστροϊκης αρχουσας ταξης εναντια στην ελευθεριες που ειχε στο μεταξυ κατακτησει η σοβιετικη εργατικη ταξη και οι εθνοτητες στην ΕΣΣΔ.

Μερικοι πρωην αριστεροι, απογοητευμενοι απο την καταρρευση του "υπαρκτου σοσιαλισμου" στην ΕΣΣΔ, στραφηκαν προς την "Ευρωπαϊκη Δημοκρατια" της οικονομιας της αγορας. Οι περισσοτεροι αριστεροι εργαζομενοι τρομαξαν οτι η καταρρευση του "υπαρκτου σοσιαλισμου" θα σημαινει δυναμωμα της δυτικης αστικης ιδεολογιας, την δημιουργια μιας αμερικανικης μονοκρατοριας, και την αυξηση της ασυδοσιας των κεφαλαιοκρατων. Ετσι το μονο αποτελεσμα που εχει πανω σε μερικους το ξυπνημα της σοβιετικης εργατικης ταξης, ειναι η απελπισια.

Γιατι ομως; Διπλα στην κριση του σοβιετικου κρατικου καπιταλισμου και ιμπεριαλισμου, αρχισε να ξεδιπλωνεται και η κριση του Δυτικου καπιταλισμου. Αν στην Μοσχα οι μαζες διαλυουν το ΚΚΣΕ και συγκρουονται με τα τανκς της αρχουσας ταξης, στην Αγγλια, μια απο τις μητροπολεις του δυτικου καπιταλισμου, οι ανεργοι νεολαιοι συγκρουονται επανειλημενα με την αστυνομια, και βαζουν φωτια στα καταστηματα, στις τραπεζες και στα πολυτελη αυτοκινητα. Πραξεις που οσο και αν φαινονται αντιθετες, στοχευουν στο ιδιο πραγμα. Και οι δυο στρεφονται εναντια στην αρχουσα ταξη τους, τα οργανα και τα συμβολα της.

Ποια επιτυχια του καπιταλισμου; Στις ΗΠΑ εκατομυρια πειναςμενοι και ανεργοι. Η Ιαπωνια, η πρωτη βιομηχανικη δυναμη, συγκλονιζεται απο απανωτα οικονομικα σκανδαλα. Στην "νεα δημοκρατια" της Πολωνιας ο Βαλεσα απο ηγετης των εργατων ζητα τωρα εκτακτες εξουσιες για να κυβερνηση με προεδρικα διαταγματα ωστε να λυσει τα προβληματα της νεοφερμενης οικονομιας της αγορας καταστελλοντας την εργατικη αντισταση. Στις υπαναπτυκτες χωρες, που γινονται ολο και φτωχοτερες πληρωνοντας αβαστακτους τοκους στις δυτικες τραπεζες, οι θανατοι απο πεινα ειναι μερος της καθημερινης ζωης.

ΕΠΟΧΗ ΠΟΛΕΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΝ

Οι μαζες των εργατων που κινητοποιουνται, παλευουν εναντια στον καπιταλισμο σε ανατολη και δυση. Αυτο που οι αλλοι βλεπουν σαν το τελος του σοσιαλισμου δεν ειναι παρα η αρχη για να ξαναζωντανεψουν οι ιδεες και η πολιτικη του επαναστατικου μαρξισμου, το μπολσεβικισμου και του λενινισμου, της ταξικης παλης.

Οι μονοι που μπορουν να εκφρασουν σημερα αυτη την πολιτικη ειναι οι οργανωσεις της επαναστατικης αριστερας. Αυτες που οχι μονο δεν χειροκροτουσαν ολα αυτα τα χρονια τον σταλινισμο, αλλα τον τοποθετουσαν καθαρα στο στρατοπεδο των εχθρων της εργατικης ταξης. Οι οργανωσεις της, οσο μικρες και αν ειναι, ειναι οι μονες που μπορουν να δωσουν μια καθαρη ιδεολογικη απαντηση στην επιθεση της δεξιας, και μια νεα, επαναστατικη προοπτικη στους απογοητευμενους αγωνιστες της αριστερας.

Οι μαζες των εργατων που κινητοποιουνται, παλευουν εναντια στον καπιταλισμο σε ανατολη και δυση. Αυτο που οι αλλοι βλεπουν σαν το τελος του σοσιαλισμου δεν ειναι παρα η αρχη για να ξαναζωντανεψουν οι ιδεες και η πολιτικη του επαναστατικου μαρξισμου.

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΣΣΔ

ΠΟΙΟΣ ΤΟ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΕ;

Αν η υποκρισια ηταν ψωρα, θα γεμιζε ολη η χωρα. Το ΑΚΕΛ περιμενε βεβαια πρωτα να δει πως θα πανε τα πραγματα στην ΕΣΣΔ και μετα να καταδικασει το πραξικοπημα. Αλλα οι πρωτες αντιδρασεις αυτων που το κατηγορουν πολυ λιγο διαφεραν απο του ΑΚΕΛ.

Αυτα που ανησυχουσαν τους πολιτικους ηγετες στις δηλωσεις τους στην τηλεοραση το βραδυ της 19 Αυγουστου δεν ηταν ουτε η δημοκρατια ουτε τα δικαιωματα του λαου της ΕΣΣΔ. Ηταν το "τι σημαινει αυτο για το Κυπριακο", αν θα "αναβαθμιστει η Τουρκια", και ποιες πρεπει να ειναι οι σχεσεις της κυβερνησης με την νεα κατασταση στην ΕΣΣΔ.

Ολη η "ανησυχια" για τον ρωσικο λαο εμφανιστηκε αργοτερα. Την πρωτη μερα εκαναν οτι δεν καταλαβαινουν. Ο Κυπριανου δηλωνε "για τα θεματα αρχης... και τα γεγονοτα αυτα καθ' εαυτα δεν ειμαστε ακομα πολυ ενημεροι", ενω ο Λυσσαριδης τοπαιζε "αν εγινε πραξικοπημα στην ΕΣΣΔ, το καταδικαζω".

Δεν ηξεραν ακομα τι συνεβαινε; Φτηνες δικαιολογιες. Ειτε ηταν πραξικοπημα ειτε ειχε καποιο νομικο καλυμα ο Γκεναεφ (στο κατω-κατω ηταν ανακατεμενη σχεδον ολη η κυβερνηση εκτος απο τον Γκορμπατσωφ), ηταν ολοφανερο απο την πρωτη ανακοινωση της "οκταμελους επιτροπης" τι γυρευαν τα τανκς στις πολεις. Η "Σταθεροποιηση της οικονομιας", η "εκμεταλλευση των ελευθεριων" απο "εξτρεμιστικες δυναμεις", τα περι "ενοτητας της μητερας πατριδας", ολοκληρη η ανακοινωση, εδειχνε καθαρα οτι τα κανονια των τανκς σημαδευαν τους αγωνες των εργαζομενων της ΕΣΣΔ που δεν υποτασσονταν στις απαιτησεις της συντηρητικης γραφειοκρατιας αλλα και των οπαδων της "ελευθερης αγορας" να πληρωσουν με την πεινα τα προβληματα του συστηματος, καθως και τα εθνικα κινηματα που ζητουσαν αποσχιση.

Ομως, ολοι αυτοι μπορουν να δειξουν κατανοηση σε μια τετοια χρηση των τανκς, αρκει να γινονταν "συνταγματικα". Οι αποσχισεις θυμιζουν σε ολους τους τους τουρκοκυπριους, ενω οι απορριπτικοι αυτο τον καιρο αναπολουν τις μερες που ο ψυχρος πολεμος τους επετρεπε να το παιζουν αναμεσα στον σοβιετικο και τον αμερικανικο ιμπεριαλισμο. Η "εκμεταλλευση των ελευθεριων της δημοκρατιας" απο τους εργαζομενους ειναι κατι που ενδομυχα ολοι τους φοβουνται.

Μονο οταν φανηκε προς τα που πηγαινε η κατασταση ανακαλυψαν ολοι αυτοι, απο αριστερα και δεξια, πως ειχαν καταγγειλει το πραξικοπημα απο την αρχη.

Κανεις παντως δεν κατηγορησε το ΑΚΕΛ για το χειροτερο που εκανε. Το οτι ακομα μια φορα εβαλε "πανω απο ολα την Κυπρο μας". Ζητησε να τοποθετηθουμε *"εχοντας παντα σαν γνωμονα τα καλως νοουμενα συμφεροντα του κυπριακου λαου και την φαση που διερχεται το δικο μας το προβλημα."* Αυτο ηταν πραγματικα γελοιο, την στιγμη που διακυβευονταν τοσα πολλα για ολη την ανθρωποτητα. Αλλα κυρια, ειναι η πιο στενομυαλη εγωϊστικη και διεφθαρμενη συμφεροντολογα εθνικιστικη αντιληψη που μπορει να καλλιεργηθει στην εργατικη ταξη. Βεβαια, το ιδιο εκαναν και οι υπολοιποι. Αλλα αυτοι δεν ισχυριζονται οτι μιλαν στο ονομα της εργατικης ταξης και του διεθνισμου.

ΟΙ ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Μηπως αδικουμε το ΑΔΗΣΟΚ που δηλωσε αμεσως οτι η κατασταση εκτακτης αναγκης ηταν *"παραβιαση της συνταγματικης νομιμοτητας και της θελησης του σοβιετικου λαου"*;

Στην πραγματικοτητα ο σταλινισμος του ειναι εξισου ριζωμενος με αυτον του ΑΚΕΛ. Η συνεχεια της ανακοινωσης του, ελεγε οτι το πραξικοπημα ειχε στοχο *"την επιστροφη στο απεχθες παρελθον και την παλινορθωση των σταλινικων μεθοδων"*. Κατι που ερχεται για παραδειγμα κατευθειαν σε συγκρουση με αυτα που ειπε ο Διγκλης σε συνεντευξη στον "Φιλελευθερο" της 1 Σεπτεμβρη, οπου επεμενε οτι *"η Σοβιετικη Ενωση παρα τα εγκληματικα λαθη, παρα τις πολλες αδυναμιες, ειναι ενα προοδευτικο κρατος"*

Πως γινεται "απεχθες παρελθον" αλλα και "προοδευτικο κρατος"; Επειδη, εξηγει ο Διγκλης, *"αποτελουσε και αποτελει και μπορει να αποτελει και στο μελλον ισχυρο μοχλο στους αγωνες των λαων για την προοδο"*. Μαλιστα *"η ανθρωποτητα δεν θα ειναι ευτυχης αν η Σοβιετικη Ενωση δεν διατηρηθει σαν μια μεγαλη δυναμη"*

Στην πραγματικοτητα η αριστερα, "ανανεωμενη" και "ανανεωτικη", νοσταλγει την παλια καλη εποχη του βολικου οραματος της σοσιαλιστικης υπερδυναμης. Η "Νεολαια" μαλιστα προχωρα περα απο την νοσταλγια, προς την ανοικτη εκφραση μισους. Νοιωθει πως σε αυτα που συμβαινουν στους εργαζομενους της ΕΣΣΔ ταιριαζει μια προταση απο τον Καζαντζακη: *"Οι λαοι οταν αρχιζουν να ξεπεφτουν βγαζουν μια μυστηριωδη μυρωδια ψοφιμιου, που διαπερναει στεριες και πελαγα, κι οι πεινασμενοι αρπαχτικοι λαοι την οσμιζονται απο που μακρυα και χιμουν"*.

Κρατικος καπιταλισμος

"Εγκληματικα λαθη", αποτυχημενο το "μοντελλο" λενε. "Ανανεωση", βεβαια.

Οχι ομως και διαλυση της "σοσιαλιστικης" κρατικοποιημενης οικονομιας επιμενουν. Δεν ειναι "Αντιδημοκρατικη" η απαγορευση του Κομμουνιστικου Κομματος της ΕΣΣΔ; Δεν ειναι φρικη το γκρεμισμα αγαλματων του Λενιν και η ταπεινωση της "κομμουνιστικης ιδεολογιας"; Δεν ειναι "κριμα" η διαλυση της υπερδυναμης ΕΣΣΔ, "προστατιδας" των εθνικοαπελευθερωτικων κινηματων;

Κριμα; Αντιθετα, καλο ξεφορτωμα!

"Αυτο που γινεται σημερα στην ΕΣΣΔ... ειναι αγωνας για την διατηρηση της Σοβιετικης Ενωσης ως σοσιαλιστικου κρατους ή την επανοδο της στον καπιταλισμο" εγραφε η "Χαραυγη" στις 27 Αυγουστου. Καμια λυπη, λεμε εμεις, για την γραφειοκρατικα ελεγχομενη οικονομια και την αρχουσα ταξη που την κατευθυνε και επωφελουνταν απο αυτη . Καμμια απο τις δυο δεν ειχε σχεση με τον σοσιαλισμο. Η σοβιετικη οικονομια ειναι γραφειοκρατικος κρατικος καπιταλισμος, δεν ειναι παρα μια **παραλλαγη του καπιταλισμου**. Η αντικατασταση της απο την αγορα δεν προκειται βεβαια να λυσει τα προβληματα της εργατικης ταξης, αλλα ουτε θα ειναι ενα σοβαρο βημα προς τα πισω. Αντιθετα, η προσφατη απελευθερωση της σοβιετικης εργατικης ταξης απο τον "γυψο" στον οποιο την κρατουσε ο σταλινισμος, οι κινητοποιησεις της για την προστασια του βιοτικου της επιπεδου και των πολιτικων της ελευθεριων **ειναι ενα ιστορικο βημα μπροστα**.

ΚΚΣΕ: Οργανωση των καταπιεστων

ΤΟ Κομμουνιστικο Κομμα ΤΗΣ ΕΣΣΔ παρα την ομοιοτητα στην ιδεολογια, εχει μια καθοριστικη διαφορα με κομμουνιστικα κομματα οπως το ΑΚΕΛ, που ειναι ενα κομμα στο οποιο ειναι οργανωμενο και στο οποιο πιστευει ενα μεγαλο κομματι της εργατικης ταξης. Το ΚΚΣΕ ηταν η πολιτικη οργανωση της γραφειοκρατιας, δηλαδη της αρχουσας ταξης, των αμεσων καταπιεστων της εργατικης ταξης. Αυτο τους δινει την δυνατοτητα να συντονιζουν τις ενεργειες τους, να λυνουν "ιδιαιτερως", οταν μπορουν, τις διαφορες τους, και να αποφασιζουν μια κοινη γραμμη. Ηταν αυτο που στερουσε για τοσες δεκαετιες τα δημοκρατικα δικαιωματα απο την εργατικη ταξη. Η προσπαθεια λοιπον της εργατικης ταξης να το διαλυσει λοιπον δεν εχει **τιποτα το αντιδημοκρατικο**. Αντιθετα, χωρις να σημαινει οτι τωρα ο κινδυνος απο την αρχουσα ταξη εχει περασει, αν η εργατικη ταξη δεν προσπαθουσε να το διαλυσει τωρα που ειχε την δυνατοτητα, θα αφηνε τον εαυτο της πιο εκτεθειμενο στον κινδυνο να ξαναντιμετωπισει τα τανκς για αλλη μια φορα.

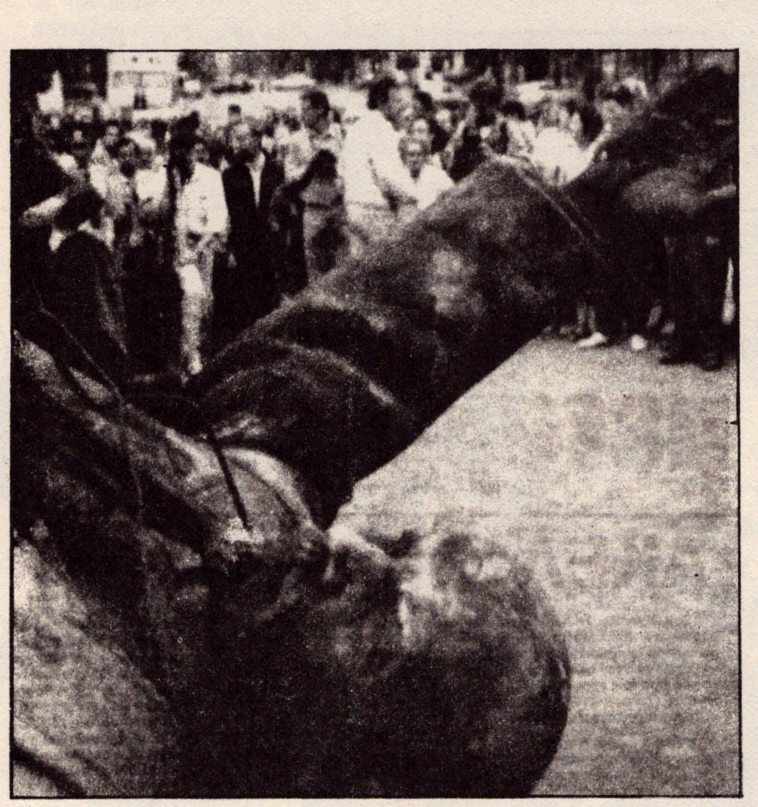

Τα ειδωλα

Ο Λενιν δεν ειχε καμμια σχεση με την σταλινικη αντεπαναστση που διαλυσε το εργατικο κρατος στην ΕΣΣΔ. Ομως τα αγαλματα του Λενιν και του Μαρξ που γκρεμιζει ο σοβιετικος λαος σημερα δεν εχουν καμμια σχεση με τον ιδιο τον Λενιν τον Μαρξ και την πολιτικη τους. Ειναι τα ειδωλα που εστησαν οι καταπιεστες του σοβιετικου λαου για να εξασφαλιζουν καλυτερα το αλυσοδεμα του. Στην ΕΣΣΔ και την ανατολικη Ευρωπη ειναι για δεκαετιες πανω απο ολα συμβολα οχι του λενινισμου αλλα του σταλινισμου, οχι της απελευθερωσης αλλα της καταπιεσης της εργατικης ταξης. Οχι της δικτατοριας του προλεταριατου, αλλα της δικτατοριας πανω και σε βαρος του προλεταριατου. Εκεινοι που θελουν την αυτοαπελευθερωση της εργατικης ταξης, δεν μπορουν παρα να χαιρονται για το γκρεμισμα αυτων των συμβολων, απο τις ιδιες τις μαζες, την ιδια την εργατικη ταξη.

Αλλα οι επιθεσεις εναντια στην "μαρξιστικη ιδεολογια", δεν ειναι ζημια; Η αρχουσα ταξη κρατησε για τον εαυτο της τον απολυτο ελεγχο της ιδεολογιας. Κατασκευασε εναν "μαρξισμο" και εναν "λενινισμο" κομμενο και ραμενο στα μετρα της. Χρησιμοποιησε την εξουσια της για να πεισει την εργατικη ταξη, οχι μονο στην ΕΣΣΔ αλλα και στο εξωτερικο, οτι ο μαρξισμος ηταν η δικη της ιδεολογια, ηταν η ιδεολογια που στηριζε και δικαιωνε την εξουσια της.

Αυτη, οχι το σημερινο γκρεμισμα των αγαλματων, ηταν η πραγματικη, η τρομερη ζημια για τον μαρξισμο και τον λενινισμο. Μια ζημια που δεν εγινε σημερα, αλλα πανω απο 60 χρονια πριν, με την τελικη επικρατηση του σταλινισμου. Αυτο τον "μαρξισμο" και αυτον τον "λενινισμο" ρεζιλευουν τωρα οι μαζες στην ΕΣΣΔ.

Και για αυτον, **παλι καλο ξεφορτωμα**. Το κουρελιασμα του απο την ιδια την εργατικη ταξη, οχι μονο δεν ειναι ζημια για τον επαναστατικο μαρξισμο, ειναι κερδος. Μεγαλωνει τις δυνατοτητες για να ριζωσουν οι ιδεες του πραγματικου, του επαναστατικου μαρξισμου μεσα στην παγκοσμια εργατικη ταξη.

Η Πυρηνικη Υπερδυναμη "της Ειρηνης"

*"Ολες αυτες οι **διαλυτικες τασεις**"* εγραφε στις 27 Αυγουστου η "Χαραυγη" , σε πληρη αρμονια με τις δηλωσεις του Διγκλη, *"μειωνουν το **κυρος της ΕΣΣΔ** κι εξασθενιζουν τον ρολο της στα διεθνη πραγματα ως **υπερδυναμης της ειρηνης**, της **διεθνους ασφαλειας** και της **κοινωνικης προοδου**... "*. Και συμπληρωνε χωρις ντροπη οτι *"Το διεθνες ισοζυγιο θ' ανατραπει κατα τροπο δραματικο αν η Σοβιετικη Ενωση παυσει να αποτελει τον **αντιποδα των ΗΠΑ** κι αν το **πυρηνικο της οπλοστασιο** διαμοιρασθουν διαφορες Δημοκρατιες."*

Ο Λενιν ονομαζε την τσαρικη Ρωσια "φυλακη των λαων". Αυτη την φυλακη διαλυσε η Οκτωβριανη επανασταση του '17, και ξαναχτισε ο σταλινισμος. Και αυτης της φυλακης την διατηρηση ζηταν να υποστηριξουμε για χαρη της "διεθνους ασφαλειας" και "ειρηνης". Ποια ειρηνη και ποια ασφαλεια; Αυτο που υπηρχε εδω και σαραντα χρονια ειναι περισσοτερο γνωστο σαν "πυρηνικο ισοζυγιο του τρομου". Ετσι ονομαζαν την "ειρηνη" που προσφεραν στην ανθρωποτητα οι πυρηνικες δυναμεις με επικεφαλης τις ΗΠΑ και ΕΣΣΔ. Η σωτηρια για την ανθρωποτητα δεν μπορει να ειναι να εχει δυο αντι για μια πυρηνικες υπερδυναμεις, αλλα η ανατροπη των κυβερνησεων και αρχουσων ταξεων του πυρηνικου ολεθρου απο την παγκοσμια εργατικη ταξη, και η καταργηση των πυρηνικων.

Η προστατιδα του "Τριτου Κοσμου"

Το πιο βαρυ πενθος πεφτει για τον ρολο της ΕΣΣΔ σαν το υποτιθεμενο στηριγμα σε ολο τον κοσμο των αντιιμπεριαλιστικων αγωνων:*"Ποια χωρα του τριτου κοσμου θα τολμησει αυριο ν' αντισταθει στις θελησεις του 'πλανηταρχη' Μπους"* ρωτα η "Χαραυγη" και μαζι της ολοι σχεδον οι ακελικοι. Νομιζεις σχεδον οτι ακους το κλαψουρισμα "Που μας αφηνεις μονους, μεγαλη φιλη χωρα".

Η αποκαλυψη οτι η σοβιετικη γραφειοκρατια καταπιεζε ολες αυτες τις εθνοτητες που σημερα τις βλεπουμε να αντιδρουν μεσα στην ιδια την ΕΣΣΔ, επρεπε να ειναι αρκετη για να καταλαβει κανεις ποιος μπορουσε να ειναι ο ρολος της και στο εξωτερικο.

Μπορουμε να προσθεσουμε σε αυτο και την υποστηριξη της ΕΣΣΔ στην ιμπεριαλιστικη επιδρομη στον Κολπο. Ομως μεσα στους ακελικους υπαρχει ενα αριστερο στρωμα που καταδικαζει αυτη την σταση, αλλα θεωρει οτι για τον Κολπο ειδικα φταιει ο Γκορμπατσωφ, και η κατασταση στην ΕΣΣΔ, που την αναγκασε να "ξεπουληθει" στους αμερικανους για μια φουχτα δολλαρια.

Ομως, και οι υπολοιπες επεμβασεις της ΕΣΣΔ, στον "τριτο κοσμο" (οπως και στον "πρωτο") οταν ηταν υπερδυναμη σαν τις ΗΠΑ, ηταν καταστροφικες. Το 1948 η ΕΣΣΔ υποστηριξε και αυτη την δημιουργια του κρατους του Ισραηλ. Για πολλες δεκαετιες η κυριαρχια του σταλινισμου στα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα στις υπαναπτυκτες χωρες ηταν σχεδον ολοκληρωτικη. Οσο διαρκουσε ο ψυχρος πολεμος, η γραφειοκρατια της ΕΣΣΔ χρησιμοποιησε κυνικα αυτη την τυφλη πιστη που της ειχαν χιλιαδες αγωνιστες στις αποικιες και τις υπαναπτυκτες χωρες, για να προωθει τα κρατικα της συμφεροντα στον ανταγωνισμο της με τον δυτικο ιμπεριαλισμο. Οχι μονο υποστηριξε και συμμαχησε με στρατιωτικα καθεστωτα που εσφαζαν την εργατικη ταξη στον τριτο κοσμο, αλλα τα ανακυρησε και "προοδευτικα", ή σοσιαλιστικα. Το ιο το Μπααθ στο Ιρακ ειναι ενα επικαιρο παραδειγμα, οπως και το Ντεργκ στην Αιθιοπια, ο Νατζιμπουλαχ στο Αφγανισταν.

Οπως στην Κυπρο ετσι και στην Μεση Ανατολη και αλλου τα Κομμουνιστικα κομματα χρησιμοποιησαν την δυναμη τους μεσα στην εργατικη ταξη για να την υποταξουν σε αλλες, δηθεν "προοδευτικες" ταξεις και σε "πατριωτες" ηγετες του αντιαποικιακου κινηματος. Δημιουργησαν "πατριωτικα" μετωπα αναμεσα στην εργατικη ταξη και σε μικροαστους, γραφειοκρατες και "προοδευτικους" στρατιωτικους. Μετωπα που μπορει σε πολλες περιπτωσεις να εφεραν αυτες τις ταξεις στην εξουσια, δημιουργωντας συχνα "σοσιαλιστικα" κρατη, δηλαδη κρατικους καπιταλισμους σαν αυτον της ΕΣΣΔ, αλλα οδηγησαν την εργατικη ταξη, συχνα ακομα και τα ιδια τα κομμουνιστικα κομματα, απο την στην μια ηττα στην αλλη.

Απο τα πιο τραγικα παραδειγματα ειναι το Βιετναμ, οπου αμεσως σχεδον μετα την απελευθερωση του απο τον αμερικανικο ιμπεριαλισμο βρεθηκε σε πολεμο με την αλλη "σοσιαλιστικη" χωρα, την Κινα.

Η ΕΣΣΔ και η Κινα φροντιζαν οχι να βοηθησουν τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα και την εργατικη ταξη, αλλα πως να βοηθηθουν οι ιδιες στον αγωνα τους για παγκοσμια κυριαρχια, ασχετα με το κοστος.

Η απαντηση εναντια στον ιμπεριαλισμο δεν ειναι η υπαρξη ενος αλλου, "προοδευτικου" ιμπεριαλισμου, αλλα, οπως και στον Πρωτο Ιμπεριαλιστικο Πολεμο, το 1914, ειναι η αντιιμπεριαλιστικη παλη και η ταξικη ενοτητα των εργατων.

Αγγελος

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΣΣΔ

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΧΑΘΗΚΕ Η ΡΩΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Το 1917 εγινε στη Ρωσια η πρωτη νικηφορα επανασταση της εργατικης ταξης. Η εργατικη δημοκρατια των Σοβιετ εγινε το οραμα χιλιαδων εργαζομενων σ'ολο τον κοσμο.

Πριν την σημερινη κριση στην ΕΣΣΔ και στις αλλες ανατολικες χωρες, λιγοι ηταν εκεινοι που ελεγαν οτι αυτα τα καθεστωτα δεν ειχαν καμμια σχεση με τον σοσιαλισμο. Σημερα πολλοι απο τους απολογητες καθως και οι επικριτες αυτων των καθεστωτων ριχνουν την ευθυνη στον κουμουνισμο σαν ιδεολογια.

> **πολλοι αριστεροι σημερα αναρωτιουνται μηπως το καταντημα της Ρωσικης επαναστασης ειναι η μοιρα καθε εργατικης επαναστασης. Μηπως ηταν γραμμενο μεσα στον ιδιο τον "βιαιο" τροπο που εγινε η επανασταση, και στις δηθεν "αυταρχικες" παραδοσεις του μπολσεβικικου κομματος.**

Οι πρωτοι ψαχνουν νεα μοντελα σοσιαλισμου και οι δευτεροι δικαιολογια για να κτυπησουν και ιδεολογικα την εργατικη ταξη.

Για την Εργατικη Δημοκρατια και μια σειρα αλλες αδελφες οργανωσεις διεθνως, ηταν παντα ξεκαθαρο οτι τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ και των ανατολικων χωρων δεν ηταν συνεχιστες της Οκτωβριανης Επαναστασης. Η βαρβαροτητα με την οποια ο Σταλιν επιβληθηκε στην εργατικη ταξη, δολοφονοντας και εξοριζοντας τους πρωτεργατες της επαναστασης, δεν εχει να κανει τιποτα με το σοσιαλισμο που εκτισαν τα Σοβιετ τα πρωτα χρονια της επαναστασης. Η επανασταση του Οκτωβρη χαθηκε οριστικα στο τελος της δεκαετιας του 1920 και οχι επι Γκορμπατσωφ.

Ωστοσο πολλοι αριστεροι σημερα αναρωτιουνται μηπως το καταντημα της Ρωσικης επαναστασης ειναι η μοιρα καθε εργατικης επαναστασης. Μηπως ηταν γραμμενο μεσα στον ιδιο τον "βιαιο" τροπο που εγινε η επανασταση, και στις δηθεν "αυταρχικες" παραδοσεις του μπολσεβικικου κομματος.

Στην πραγματικοτητα οι βασικοι υπευθυνοι για την καταντια της ρωσικης επαναστασης ειναι αυτοι οι ιδιοι που σημερα την κατηγορουν. Ο δυτικος ιμπεριαλισμος αλλα πανω απο ολα οι προκατοχοι των σημερινων "δημοκρατικων" σοσιαλδημοκρατικων κομματων της Δυσης.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΙΑΣ

Οι συνθηκες κατω απο τις οποιες εγινε η Ρωσικη επανασταση ηταν πολυ δυσκολες. Η Ρωσια, παρολη την συγκεντρωση της επαναστατημενης εργατικης ταξης στις μεγαλες πολεις, ηταν μια αγροτικη χωρα. Η εργατικη ταξη ηταν πολυ μειοψηφικη. Οι Μπολσεβικοι ηξεραν πως το μονο που μπορουσε να σωσει την νεαρη Σοβιετικη Δημοκρατια ηταν η εξαπλωση της επαναστασης στην Ευρωπη. Ο Λενιν τονιζε: "..χωρις μια επανασταση στη Γερμανια θα χαθουμε..".

Η περιοδος ηταν τετοια που αυτη η ελπιδα ηταν πολυ ρεαλιστικη, μπορουσε να γινει πραγματικοτητα. Μεγαλα επαναστατικα κυμματα σαρωναν σχεδον ολη την Ευρωπη. Στη Γερμανια εργατες και φανταροι εκτισαν εργατικα συμβουλια, οπως τα ρωσικα σοβιετ. Στην Βαυαρια πηραν για λιγο την εξουσια, το ιδιο και στην Ουγγαρια. Στην Βρεττανια υπηρχε μεγαλη αναταραχη, στην Αυστρια καταργηται η μοναρχια, οι Ιταλοι εργατες πηραν τον ελεγχο των εργοστασιων.

Το 1921 ομως οι εξεγερσεις στην Ευρωπη νικηθηκαν κυρια απο την προδοσια των ηγεσιων των πρωην αριστερων σοσιαλδημοκρατικων κομματων, που προτιμησαν την αστικη δημοκρατια απο την εργατικη εξουσια. Στο μεταξυ οι Λευκοι αντεπαναστατες στην Ρωσια και οι ιμπεριαλιστες συμμαχοι τους ειχαν περασει στην αντεπιθεση.

Η τελικη νικη του Κοκκινου Στρατου ειχε βαρυ τιμημα. Η ταξη που εκανε την επανασταση, ειχε αφησει στη μαχη πολλες χιλιαδες νεκρους. Σαν αποτελεσμα του Πρωτου Παγκοσμιου Πολεμου και τουεμφυλιου η βιομηχανικη παραγωγη επεσε στο 20% της προπολεμικης. Η πεινα η φτωχεια και φοβερες επιδημιες θεριζαν την εργατικη ταξη και την αγροτια.

Η διαλυση του προλεταριατου και η φτωχεια αφαιρουσε το εδαφος κατω απο τις κατακτησεις της εργατικης επαναστασης. Ο πλουτος, οπως εγραφε ο Μαρξ στην "Γερμανικη Ιδεολογια", ειναι "μια απολυτα απαραιτητη προϋποθεση", γιατι χωρις αυτον μια επανασταση που θα ειχε στοχο της την ισοτητα αναμεσα στους ανθρωπους "απλα θα γενικευε την στερηση, την αναγκη, και με την αναγκη ο αγωνας για τα απαραιτητα θα ξαναρχιζε, και ολη η παλια βρωμοκατασταση θα επανερχονταν αναγκαστικα". Αυτο και εγινε.

ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ - ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ

Με τον θανατο του Λενιν το 1924 η νεα πραγματικοτητα ηταν ακομα πιο δυσαρεστη. Με την διαλυση του επαναστατικου προλεταριατου στην εξουσια προσκοληθηκαν παλιοι τσαρικοι, ανθρωποι χωρις καμμια σοσιαλιστικη πεποιθηση αλλα που τους αρεσε η εξουσια. Νεα στρωματα οπως μικροεπιχειρηματιες της Νεας Οικονομικης Πολιτικης, διευθυντες και γραφειοκρατες, αποκτουσαν ολο και μεγαλυτερη βαρυτητα μεσα στο κομμα. Μεσα σε λιγα χρονια το κομμα και η κρατικη εξουσια περασαν στα χερια των γραφειοκρατων, μιας υπο διαμορφωση αρχουσας ταξης, με κυριο εκφραστη της τον Σταλιν. Οι δεσμοι που εδεναν το κομμα με το πρωτοπορο κομματι της εργατικης ταξης ειχαν αποκοπει, με την εξαφανιση αυτης της πρωτοπορειας.

> **οι βασικοι υπευθυνοι για την καταντια της ρωσικης επαναστασης ειναι αυτοι οι ιδιοι που σημερα την κατηγορουν. Ο δυτικος ιμπεριαλισμος αλλα πανω απο ολα οι προκατοχοι των σημερινων "δημοκρατικων" σοσιαλδημοκρατικων κομματων της Δυσης.**

Ο Τροτσκι κι η Αριστερη Αντιπολιτευση, εδωσαν μαχη μεσα στο κομμα εναντια στους σταλινικους. Ο Τροτσκι, οπως ο Λενιν, εβλεπε την εξαπλωση της επαναστασης στην Ευρωπη σαν το μονο σωστο δρομο για να μπορεση να στηρικτει η Σοβιετικη Ενωση.

Και πραγματι νεες εξεγερσεις αρχισαν στην Ευρωπη. Στη Βρεττανια το 1926 ξεσπασε η μεγαλη Γενικη Απεργια. Η πιο αναπτυγμενη βιομηχανικα χωρα, βρεθηκε μπροστα σε μια εκρηκτικη κατασταση. Ο Σταλιν στο μεταξυ ειχε εισαγαγει οριστικα το δογμα "σοσιαλισμος σε μια χωρα", το μονο που βολευε την νεα γραφειοκρατια και την διατηρηση των προνομιων της. Ετσι μαζι με το Βρεττανικο ΚΚ υποστηριξαν την αντιαπεργιακη βρεττανικη γραφειοκρατια, στο ξεπουλημα της απεργιας, με ανταλλαγμα την θετικη της σταση απεναντι στην ΕΣΣΔ.

Παρομοια στρατηγικη εφαρμοστηκε και στην Κινα το 1925-27 με αποτελεσμα την σφαγη χιλιαδων κινεζων εργατων και το τσακισμα της επαναστασης. Ηταν τα πρωτα σημαδια για της συνεπειες του δογματος "σοσιαλισμος σε μια χωρα". Αργοτερα ακολουθησε η Ισπανια, η Ελλαδα κλπ.

Τελικα ο Σταλιν και η γραφειοκρατια που τον υποστηριζε καταφεραν να διαλυσουν και τα τελευταια υπολειμματα της εργατικης δημοκρατιας και εξουσιας. Για χαρη του "χτισιματος του σοσιαλισμου σε μια χωρα" και την γρηγορη εκβιομηχανοποιηση της ΕΣΣΔ, εγκαθιδρυσαν ενα συστημα καταναγκαστικης εργασιας. Οι αγροτες συρθηκαν στα εργοστασια και η γη τους κολεκτιβοποιηθηκε με την βια, το εφταωρο εγινε δεκαεξαωρο κι η "εθελοντικη" εργασια εγινε υποχρεωτικη. Απο το 1928-35 η βιομηχανικη παραγωγικοτητα τριπλασιαστηκε ενω οι μισθοι επεσαν στο μισο.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΕ

Καθε δεσμος με τη πραγματικη επαναστατικη παραδοση του '17 επρεπε να αποκοπει, και αποκοπηκε. Το μπολσεβικικο κομμα οχι μονο δεν ειχε σχεση με τον σταλινισμο, αντιθετα η γραφειοκρατια αναγκαστηκε να εξορισει, να εκτελεσει ή να "εξαφανισει" ολα σχεδον τα μελη της κεντρικης επιτροπης που ειχε κανει την επανασταση.

Ο Σταλιν καθιερωσε ενα καθεστως κρατικου καπιταλισμου που δεν ειχε τιποτα να ζηλεψει απο τον ιδιωτικο καπιταλισμο της δυσης. Ειχε ολα τα χαρακτηριστηκα του οπως ιμπεριαλιστικες επεμβασεις, καταπιεση μειονοτητων, συσσωρευση σε βαρος των εργαζομενων.

ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

Η ευθυνη για το χασιμο της επαναστασης δεν βαραινει μονο το Σταλιν και την γραφειοκρατια. Υπευθυνα ειναι και τα σοσιαλδημοκρατικα κομματα που προδωσαν τις ευρωπαϊκες επαναστασεις απο τις οποιες περιμενε βοηθεια η ΕΣΣΔ, και τα κομμουνιστικα κομματα που με την πολιτικη στηριξη του Σταλιν και των μετεπειτα απο αυτον, οδηγησαν την παγκοσμια εργατικη ταξη στη μεγαλυτερη ηττα.

Αν καποιος θελει να κλαψει για τον Λενιν που γκρεμιζεται και την επανασταση που χαθηκε επρεπε να κλαψει πριν 60 χρονια. Σημερα πρεπει να πανηγηριζουμε γιατι αυτο που γκρεμιζεται ειναι ο σταλινισμος. Το αντιδοτο στις βαρβαροτητες του Σταλιν δεν ειναι οι κληρονομοι του, ο Γκορπατσοφ και ο Γιελτσιν, ειναι η ταξικη παλη της σοβιετικης εργατικης ταξης.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΤΙ ΠΕΘΑΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΕΣΣΔ;

"Που ησουν;"

"Που ησουν κυριε τεως κομμουνιστη" ρωτουσε τους αριστερους που ξαφνικα ανακαλυψαν οτι διαφωνουσαν για τα εγκληματα του σταλινισμου ο "Φιλελευθερος" στις 10 Σεπτεμβρη. "Διαφωνουσες μεν κυριε τεως" συνεχιζε ο αρθρογραφος, "αλλα ουδεποτε ειχες την παληκαρια να το πεις... και να διαχωρισεις την θεση σου... γιατι τωρα και η Μαρικου θα το εκανε και ο εσχατος των δειλων θα ειχε το θαρρος".

Ολες οι προσπαθειες των "τεως" να πεισουν οτι δεν πεθαινει η αριστερα και ο σοσιαλισμος, και οτι αυτοι εκπροσωπουν τον καλο, "δημοκρατικο" και "ανθρωπινο" σοσιαλισμο σκονταφτουν στο απλο ερωτημα "τωρα μας τα λετε";

Σε κανενα λοιπον δεν συμφερει να μιλησει για την υπαρξη ενος ολοκληρου επαναστατικου αριστερου ρευματος που δεν περιμενε την καταρρευση της ΕΣΣΔ για να ανακαλυψει τα εγκληματα του σταλινισμου.

Ο **Λεον Τροτσκυ** ηταν ο δευτερος ηγετης μετα τον Λενιν της επαναστασης του 1917. Διωχθηκε απο το κομμα το 1927. "Ο μηχανισμος του εργατικου κρατους" εγραφε για την ΕΣΣΔ το 1938 "μεταμορφωθηκε απο οπλο της εργατικης ταξης σε οπλο της γραφειοκρατικης βιας εναντια στην εργατικη ταξη". Το 1933 εγραφε οτι στην ΕΣΣΔ "Η γραφειοκρατια μπορει να εξαναγκαστει να παραδωσει την εξουσια στα χερια της προλεταριακης πρωτοποριας μονο με την βια".

Ωστοσο μεχρι την δολοφονια του απο τον Σταλιν το 1940 ο Τροτσκι πιστευε ακομα οτι η ΕΣΣΔ διατηρουσε καποια μακρινη σχεση με τον σοσιαλισμο. Δεν προλαβε να προχωρησει την αναλυση του για την εξελιξη της ΕΣΣΔ.

Δεν πεθαινει παντως ο σοσιαλισμος

Το 1947, δυο χρονια μετα το τελος του 2ου Παγκοσμιου Πολεμου, ο σταλινισμος βρισκονταν στο ψηλοτερο σημειο της δυναμης του. Ο Σταλιν εξαπλωνε την "επανασταση" στις χωρες της Ανατολικης Ευρωπης. Τα Κομμουνιστικα Κομματα σε αλλες χωρες στην δυτικη Ευρωπη ηταν μεγαλυτερα και δυνατοτερα παρα ποτε. Ο τοτε συμμαχος του Σταλιν Μαο ετοιμαζονταν να κυριαρχησει στην μεγαλυτερη χωρα του κοσμου, την Κινα. Οπου ναναι αρχιζε ο ψυχρος πολεμος.

Ηταν δηλαδη, αντιθετα με σημερα, η πιο δυσκολη εποχη για να τολμησει κανεις αριστερος να μιλησει εναντια στην ΕΣΣΔ.

Τοτε ακριβως γραφονταν στην Αγγλια η αναλυση ενος επαναστατη, του Τονυ Κλιφ, που θεωρουσε την ΕΣΣΔ οχι σοσιαλιστικο κρατος αλλα μια κοινωνια πολυ κοντινη σε αυτες που υπαρχουν στην Δυση, ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ. Σημερα το "Κομμα των Σοσιαλιστων Εργατων" στην Αγγλια, του οποιου ηγετικο στελεχος ειναι ο Κλιφ, συνεχιζει να εχει αυτη την θεωρια.

Στην Κυπρο, απο το 1980 γραφαμε στο τευχος 7 της "Εργατικης Δημοκρατιας" οτι η Πολωνια: "Ειναι μια ταξικη κοινωνια με αρχουσα ταξη την ηγετικη γραφειοκρατια του κομματος... μια παραλλαγη της καπιταλιστικης". Ουτε τοτε ηταν ευκολο να το πει κανεις αυτο εδω.

Εδω και πολλα χρονια η θεωρια του Κρατικου Καπιταλισμου ειναι η βαση της πολιτικης μιας σειρας αδελφικων επαναστατικων αριστερων κομματων οργανωσεων και ομαδων σε πολλες χωρες του κοσμου. Εμας, κανεις δεξιος εξυπνακιας δεν μπορει να μας πει "που ησουν κυριε τεως κομμουνιστη".

Κρατικος Καπιταλισμος

Το βασικο επιχειρημα ολων οσων υποστηριζουν οτι η ΕΣΣΔ και οι χωρες της ανατολικης Ευρωπης ειναι ή ηταν σοσιαλιστικες χωρες, ειναι ο υποτιθεμενος κεντρικος σχεδιασμος της οικονομιας απο το κρατος. Το οτι ολα ηταν κρατικοποιημενα.

Το ΑΚΕΛ σημερα επιμενει στην "μικτη" οικονομια στην Κυπρο, στον συνδιασμο ιδιωτικων και κρατικων επιχειρησεων και ταυτιζει , οπως τα σοσιαλδημοκρατικα κομματα στην Δυση, τον κρατικο παρεμβατισμο και την αυξηση του εθνικοποιημενου κομματιου της οικονομιας με προχωρημα προς τον σοσιαλισμο.

Αντιθετα, για τον Λενιν και τους μπολσεβικους γενικοτερα, το κρατικοποιημενο κομματι της οικονομιας στις καπιταλιστικες χωρες θεωρουνταν "κρατικος καπιταλισμος", χαρακτηριστικος του "ανωτατου σταδιου του καπιταλισμου", του ιμπεριαλισμου.

Εργατικη Δημοκρατια

Μπορει το κρατος να ελεγχει την οικονομια. Το ζητημα ομως ειναι, ποιος ελεγχει το ιδιο το κρατος;

Αν το ελεγχει η εργατικη ταξη, τοτε θα φροντιζει η ιδια ωστε η παραγωγη να εξυπηρετει το καλο των ιδιων των παραγωγων, και τις αναγκες τους. Αλλα ο μονος τροπος για να ελεγχει συλλογικα το κρατος η εργατικη ταξη ειναι η **Εργατικη Δημοκρατια**, τα εργατικα συμβουλια, πραγματικα Σοβιετ, σαν αυτα που δημιουργησε η εργατικη ταξη στην Ρωσια στις εξεγερσεις του 1905 και 1917.

Αν ομως το κρατος το ελεγχει αλλη ταξη, και οχι οι αμεσοι παραγωγοι, οι εργατες, τοτε οι στοχοι της παραγωγης θα ειναι οι στοχοι που της δινει αυτη η αλλη ταξης. Θα ειναι βεβαια η καταναλωση και το βιοτικο επιπεδο της αρχουσας ταξης. Αλλα πανω απο ολα θα ειναι η επιβιωση της, η αμυνα απο τους εξωτερικους εχθρους (πυραυλοι, στρατος και τανκς, κατασκοπευτικες υπηρεσιες) και τους εσωτερικους εχθρους, την εργατικη ταξη (ΚαΓκεΜπε, αστυνομια, και παλι στρατος και τανκς)

Θα Ξεπερασουμε την Δυση

Η εργατικη δημοκρατια της επαναστασης του Οκτωβρη του 1917 δεν κρατησε πολυ, τα εργατικα συμβουλια-Σοβιετ γρηγορα εκφυλιστηκαν κατω απο τα φοβερα προβληματα που αντιμετωπισε η επανασταση εξαιτιας της απομονωσης της.

Επεζησε βεβαια η κρατικοποιημενη οικονομια. Αυτη ομως, χωρις την Εργατικη Δημοκρατια δεν εκανε την ΕΣΣΔ σοσιαλιστικη χωρα, αλλα αντιθετα καπιταλιστικη. Το βασικο χαρακτηριστικο του καπιταλισμου δεν ειναι η ελευθερη αγορα και η ατομικη ιδιοκτησια. Ειναι οτι μια μικρη προνομιουχα μειοψηφια ελεγχει τα κυρια μεσα παραγωγης, τα εργοστασια, την γη κλπ, και χρησιμοποιει αυτο τον ελεγχο για να επιβιωσει στον ανταγωνισμο της με αλλες αρχουσες ταξεις που βρισκονται στο ιδιο ή σε αλλα κρατη, καπιταλιστικα και "σοσιαλιστικα".

Στην ΕΣΣΔ η αρχουσα ταξη ηταν μια γραφειοκρατια που καμμια σχεση δεν ειχε πια με το παλιο μπολσεβικικο κομμα: Το 1956 ο Κρουτσεφ αποκαλυψε στον περιφημο μυστικο λογο του στο εικοστο συνεδριο του ΚΚΣΕ οτι ο Σταλιν ειχε δολοφονησει "70 στα εκατο των μελων της Κεντρικης Επιτροπης που ειχε εκλεγει στο 17ο συνεδριο του κομματος, και τους 1,018 απο τους 1966 αντιπροσωπους στο συνεδριο".

Το συνθημα αυτης της κομματικης γραφειοκρατιας, ηταν απο το 1923 το "χτισιμο του σοσιαλισμου σε μια μονο χωρα" . Αντι για την εξαπλωση της επαναστασης σε αλλες χωρες το συνθημα του Σταλιν εγινε το "Θα φτασουμε και θα ξεπερασουμε την Δυση".

Η προσπαθεια της γραφειοκρατιας να "φτασει και να ξεπερασει" την πολυ πιο αναπτυγμενη οικονομικα Δυση μπορουσε να πετυχει μονο με την σκληροτερη εκμεταλλευση και καταπιεση των εργαζομενων απο την γραφειοκρατια, ωστε να παραγουν οσο περισσοτερο γινονταν και να καταναλωνουν οσο λιγοτερο γινονταν. Αντι για εργατικη δημοκρατια και δικτατορια του προλεταριατου, στην ΕΣΣΔ η γραφειοκρατια επεβαλε μια αγρια δικτατορια πανω στο προλεταριατο.

Στην πραγματικοτητα ουτε η αγορα και τα "καλα" της ελειπαν απο την οικονομια της ΕΣΣΔ. Ολοκληρη η οικονομια της ΕΣΣΔ εμοιαζε με μια τεραστια καπιταλιστικη επιχειρηση, υποχρεωμενη να λειτουργει, να πουλαει τα προϊοντα της και να αγοραζει αλλα προϊοντα, μεσα στην παγκοσμια καπιταλιστικη αγορα.

Μετα τον Δευτερο Παγκοσμιο Πολεμο, ο ανταγωνισμος με την Δυση εξελιχθηκε σε κουρσα των εξοπλισμων με τις ΗΠΑ, την υποταγη των παντων στον ανταγωνισμο για το ποιος θα κανει τα τελειοτερα οπλικα συστηματα.

Συλλογικοι Καπιταλιστες

Τα μελη της γραφειοκρατιας που κυβερνουσε και κυβερνα την ΕΣΣΔ (οπως και τα αλλα "σοσιαλιστικα" κρατη) ειναι συλλογικοι καπιταλιστες, εξισου καπιταλιστες οπως και οι αντιστοιχοι τους στην Δυση.

Αν φαινεται περιεργο να ονομαζονται καπιταλιστες οι γραφειοκρατες ενω δεν ειναι ιδιοκτητες των εργοστασιων στην ΕΣΣΔ, δεν εχει παρα να σκεφτει κανεις την Εκκλησια στην ν. Κυπρο. Ο αρχιεπισκοπος και οι δεσποταδες δεν εχουν κοτσανιασμενη πανω τους την τεραστια περιουσια της εκκλησιας. Ολοι ομως ξερουν με ποση μανια κρατα η εκκλησια αυτη την περιουσια, και ποια προνομια δινει στους ανωτατους και ανωτερους κληρικους, που ειναι εξισου καπιταλιστες με τους υπολοιπους.

Αγγελος

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΔΥΟ ΒΙΒΛΙΑ ΚΛΕΙΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΣΣΔ ΣΗΜΕΡΑ

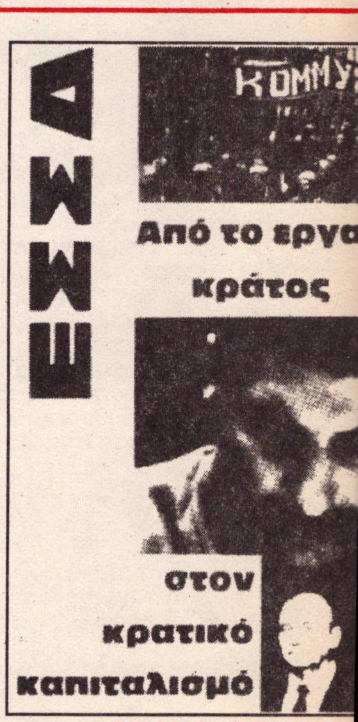

ΟΥΤΕ ΓΙΕΛΤΣΙΝ - ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΑΝ ΤΑ ΤΑΝΚΣ

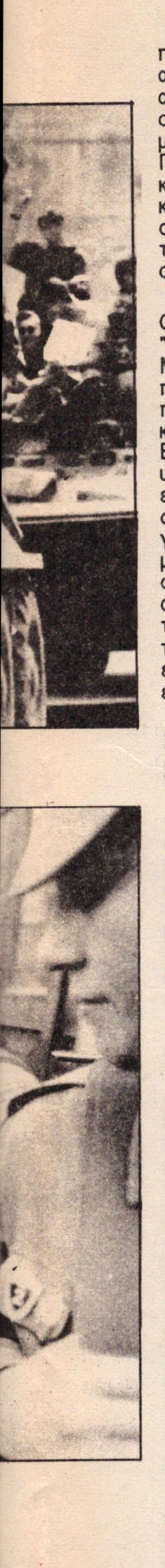

Οι ερμηνειες που δοθηκαν για το πραξικοπημα στην ΕΣΣΔ ξεκινουν απο το οτι ηταν "εργο μιας χουφτας αξιολυπητων συνομωτων" οπως ειπε ο ιδιος ο Γκορματσωφ και φτανουν μεχρι το οτι ηταν "προβοκατσια του Γελτσιν" οπως ακουστηκαν να λενε καποιοι οπαδοι του ΑΚΕΛ. Η κυριαρχη αποψη ομως το βλεπει σαν μια αποπειρα των νοσταλγων του σταλινισμου για να "γυρισουν στην εποχη του Μπρεζνιεφ".

Καμια απο αυτες ομως δεν στεκει. Οι "αξιολυπητοι συνομωτες" και οι "νοσταλγοι της εποχης του Μπρεζνιεφ" που οργανωσαν το πραξικοπημα ηταν η αφροκρεμα της περεστροϊκα. Ηταν ολοι με θεσεις κλειδια στο κρατικο μηχανισμο της ΕΣΣΔ συμπεριλαμβανομενων των υπουργων εσσωτερικων, αμυνας, εξωτερικων και του ιδιου του αντιπροεδρου του Γιεναγιεφ, που για να παρει αυτο το αξιωμα εδωσε μαχη ο ιδιος ο Γκορμπατσωφ. Ηταν οι ιδιοι που θεωρουνταν οχι μονο στην ΕΣΣΔ αλλα και στη Δυση σαν τα στελεχη της περεστροϊκα που τερματισαν τον ψυχρο πολεμο και εγγυουνταν την διεθνη υφεση και ειρηνη.

πως φτασαμε στο πραξικοπημα

Το πραξικοπημα δεν ηταν παρα το λογικο αποτελεσμα των εξελιξεων στην ΕΣΣΔ τα τελευταια λιγα χρονια. Ηταν το αποτελεσμα μιας βαθειας οικονομικης, πολιτικης και κοινωνικης κρισης που μαστιζει την ΕΣΣΔ και που ειχε διχασει και την ιδια την αρχουσα ταξη και το κομμα της, το ΚΚΣΕ.

Η "οικονομικη στασιμοτητα" στην οποια οδηγησε η γραφειοκρατικα ελεγχομενη οικονομια της εποχης τους Μπρεζνιεφ και οι κινδυνοι της οικονομικης κρισης που φαινονταν στον οριζοντα οδηγησαν ενα μεγαλο κομματι της αρχουσας γραφειοκρατιας στην ΕΣΣΔ να εφαρμοσει μια πολιτικη "ανασυγκροτησης" της οικονομιας, την περεστροϊκα. Ο Γκορμπατσωφ εκπροσωπουσε ακριβως αυτο το κομματι της γραφειοκρατιας και η περεστροϊκα του δεν ειχε αλλο στοχο απο το να λυσει τα οικονομικα προβληματα της αρχουσας ταξης χωρις αυτη να κινδυνευσει να χασει την εξουσια και τα προνομια της.

Η κριση ομως ηταν πολυ μεγαλη και ηταν αδυνατο να σωθουν ολοι. Σε ολες τις οικονομικες κρισεις ειτε στο δυτικο καπιταλισμο ειτε στο κρατικο καπιταλισμο καποια κομματια της αρχουσας ταξης κτυπιουνται, θυσιαζονται και σωζεται η υπολυπη αρχουσα ταξη. Ετσι μαζι με τα εκατομυρια εργατες που πληρωναν την κριση, θα εχαναν τη δουλεια τους ή μερος της δυναμης και των προνομιων τους, και καποιοι διευθυντες επιχειρησεων, κομματικοι και κρατικοι υπευθυνοι. Ετσι η περεστροϊκα εβρισκε απο την αρχη αντισταση αναμεσα σε αυτα τα κομματια της αρχουσας γραφειοκρατιας.

Ο Γκορμπατσωφ για να αντιμετωπισει αυτο το προβλημα εφαρμοσε την γλασνοστ. Επετρεψε την ελευθερια του τυπου και προσφερε καποιες δημοκρατικες ελευθεριες στην εργατικη ταξη για να εξασφαλισει τη συναινεση της στις οικονομικες μεταρρυθμισεις που θα χτυπουσαν πρωτα και κυρια την ιδια, και προωθησε εκστρατεια εναντια στη "στασιμοτητα", την "αναποτελεσματικοτητα και την διαφθορα". Αρχισαν να βγαινουν σκανδαλα στη φορα και διευθυντες επιχειρησεων και αλλοι υπευθυνοι να απομακρυνονται.

Η γκλασνοστ, ομως που προσφερε απο τα πανω τραβηχτηκε και ξεχυλωθηκε απο τα κατω, απο μια εργατικη ταξη που για δεκαετιες διψουσε για δημοκρατικες ελευθεριες. Οι εργατες που αποκτησαν το

δικαιωμα της οργανωσης αρχισαν να διεκδικουν και το δικαιωμα της απεργιας, της πολιτικης συγκεντρωσης και της διαδηλωσης.

Οι διαφωνιες αναμεσα στην ιδια την γραφειοκρατια αρχισαν να γινονται πολυ πιο εντονες. Αρχισαν οι διασπασεις μεσα στο ιδιο το κομμα της αρχουσας ταξης, το ΚΚΣΕ. Ο Γιελτσιν, γνησιο παιδι της περεστροϊκα και σημαντικος συνεργατης του Γκορμπατσωφ, περνα στην αντιπολιτευση. Οι γραφειοκρατες στις διαφορες δημοκρατιες αρχισαν να διεκδικουν τον ελεγχο της οικονομιας στις δημοκρατιες τους ελπιζοντας να ξεφυγουν απο τη γενικη κριση. Αρχισαν να φουντονουν τα εθνικιστικα κινηματα και οι αποσχισεις των δημοκρατιων.

Οσο πιο μεγαλη η κριση τοσο και πιο μεγαλες οι διαφωνιες αναμεσα στα κομματια της αρχουσας γραφειοκρατιας. Κανενα κομματι της γραφειοκρατιας δεν διαφωνουσε βεβαια για την αναγκη για το περασμα απο την συγκεντρωτικη γραφειοκρατικα ελεγχομενη οικονομια στην μικτη οικονομια και την αγορα. Η διαφωνια βρισκοντα στον τροπο με τον οποιο το καθε κομματι εβλεπε οτι θα επρεπε να γινει αυτο το περασμα.

Το κομματι που εκφραζαν οι Γιελτσιν, και Σεβαρντατζε ηθελε γρηγορες αλλαγες και προσπαθουσε να χρησιμοποιησει την λαϊκη αντιδραση σε βαρος των αντιπαλων της. Το συντηριτικο κομματι προτιμουσε το "κορεατικο μοντελο". Δηλαδη τη στηριξη απο το κρατος των πιο μεγαλων και μοντερνων επιχειρησεων που μπορουσαν να ειναι ανταγωνιστικες στην παγκοσμια αγορα, σε συνδιασμο με την επιβολη εργασιακης πειθαρχιας.

Σημαντικο ρολο στη συγκρουση αναμεσα σ' αυτα τα δυο κομματια επαιξε το ζητημα της ανεξαρτησιας των δημοκρατιων. Για τους οπαδους του "κορεατικου μοντελου" ηταν σημαντικο η ΕΣΣΔ να διατηρηθει σαν μια ενιαια αγορα και κατηγορουσαν τον Γιελτσιν οτι με την πολιτικη του οδηγουσε σε πολυδιασπαση της Σοβιετικης αγορας.

οικονομικη κριση

Ο Γκορμπατσωφ προσπαθουσε να κρατησει τις ισορροπιες αναμεσα στα διαφορα κομματια της αρχουσας ταξης πηγαινοντας ποτε με το ένα και ποτε με το αλλο. Η οικονομικη κριση ομως δεν αφηνε περιθωρια για πολλες επιλογες. Το ακαθαρτο εθνικο εισοδημα για το 1990 ειχε μειωθει κατα 8,4% και για το 1991 προβλεπεται να μειωθει περισσοτερο απο το 17%. Τους πρωτους μηνες του '91 η παραγωγη πετρελαιου ειχε μειωθει κατα 9% και η παραγωγη κρεατος κατα 13%. Ο πληθωρισμος ειναι στα υψη του 1000% και οι ελλειψεις τροφιμων δραματικες.

Ο Γκορμπατσωφ αναγκαστηκε να καταφυγει στην KGB και το στρατο για να ελεξει τις αντιδρασεις της εργατικης ταξης και να επιβαλει "πειθαρχια" στα εργοστασια και τις ανυποταχτες δημοκρατιες. Ουτε αυτα ομως αποδειχτηκαν αρκετα γιατι σκονταψαν στις μεγαλες απεργιες των ανθρακωρυχων, στις μαζικες κινητοποιησεις της Μοσχας και την παναπεργια στη Λευκορωσια. Ο Γκορμπατσωφ για να ελεγξει το κινημα αναγκαστηκε να στραφει στο Γιελτσιν και την δημοκρατικη αντιπολιτευση. Καταφερε να σταματησει το απεργιακο κινημα αλλα αναγκαστηκε να συμφωνησει σε μια νεα "ενωσιακη συνθηκη", την οποια δεχτηκαν 9 απο τις 15 δημοκρατιες της ΕΣΣΔ.

Ο συμβιβασμος αυτος μπορει να εκτονωσε προσωρινα το κινημα αλλα δεν ελυσε κανενα προβλημα. Οδηγησε σε παραλυση τα οικονομικα μετρα και προγραμματα του Γιελτσιν αλλα και των υποστηριχτων του "κορεατικου μοντελου". Η διασπαση της αρχουσας ταξης ηταν τοσο εντονη και σε τοσα πολλα ζητηματα που κινδυνευε να χασει τον ελεγχο και πανω στο εργατικο κινημα και πανω στις δημοκρατιες. Σε μια κινηση απελπισιας ενα κομματι της αποφασισε να δοκιμασει

την τυχη του με το στρατο και κινητοποιησε τα τανκς. Δεν ειναι τυχαιο που αυτο εγινε την παραμονη της υπογραφης της νεας "Ενωσιακης Συνθηκης" και οτι η πρωτη ανακοινωση των πραξικοπηματιων αναφερονταν στην αναγκη μιας ενιαιας Σοβιετικης Ενωσης.

εργατικη αντισταση

Η διασπαση μεσα στην εργατικη ταξη απλωνοταν σε ολα τα επιπεδα,

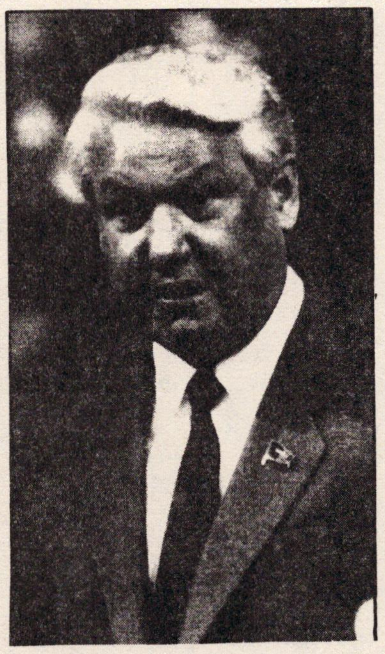

ακομη και μεσα στο στρατο. Οι πραξικοπηματιες φοβηθηκαν να καταφυγουν σε αγρια καταστολη απο την πρωτη στιγμη. Ελπιζαν οτι οι εργατες που ειχαν κουραστει και απογοητευτει απο τον Γκορμπατσωφ θα εμεναν αδιαφοροι για την ανατροπη του, οτι θα την εβλεπαν σαν μια απλη αλλαγη στην κορυφη της γραφειοκρατιας οπως τοσες αλλες που ειχαν προηγηθει με παρομοιους τροπους στο παρελθον.

Ομως οι εργατες της ΕΣΣΔ που τα τελευταια χρονια ειχαν κερδισει με αγωνες στους δρομους και τα εργοστασια το δικαιωμα της οργανωσης, της απεργιας, των διαδηλωσεων, των συζητησεων και γενικα της πολιτικης δρασης ειχαν αλλα σχεδια. Μπορει πριν μερικους μηνους να απεργουσαν ζητωντας την παραιτηση του Γκορμπατσωφ. Αλλα δεν ειχαν και καμια ορεξη να ξαναγυρισουν στο λυθαργο που τους ειχε ριξει η αγρια καταστολη και ο φοβος της εξοριας και του ψυχιατριου της σταλινικης περιοδου. Οι εργατες που κατεβηκαν στους δρομους και ζητουσαν την επιστροφη του Γκορμπατσωφ δεν υπερασπιζονταν τον ιδιο και την περεστροϊκα του, αλλα τις καταχτησεις και τα δημοκρατικα δικαιωματα που κερδισαν μεσα απο τους αγωνες τους τα τελευταια χρονια.

Οι μαζες των εργατων που αρχικα κατεβηκαν στους δρομους μπορει να μην ηταν τεραστιες αλλα ηταν αρκετες ωστε να κερδισουν και πολλους φανταρους με το μερος τους και να κανουν τους στρατηγους του πραξικοπηματος διστακτικους να χρησιμοποιησουν αμεσα την αγρια καταστολη. Αυτο εδωσε στον Γιελτσιν και τη "δημοκρατικη αντιπολιτευση" το χρονο και την δυνατοτητα να χρησιμοποιησουν τις δικες τους επαφες μεσα στο στρατο και την KGB και να πεισουν τους αξιωματικους να γυρισουν πισω στα στρατοπεδα. Η μαχη για τους πραξικοπηματιες ειχε κριθει, η εργατικη ταξη ειχε κερδισει μια μεγαλη μαχη.

ο Γιελτσιν

Ο Γιελτσιν οπως και οι περισσοτεροι ηγετες της δημοκρατικης αντιπολιτευσης, Σεβαρντατζε, Λουκιανοφ και σια ειναι γεννημα θρεμμα της γραφειοκρατιας. Ηταν ολοι τους με πολυ ψηλα ποστα στον κρατικο και κομματικο μηχανισμο και αποτελουν μερος της αρχουσας ταξης της ΕΣΣΔ. Η διαμαχη αναμεσα σε αυτους και το συντηριτικο κομματι της γραφειοκρατιας δεν ειχε ποτε να κανει με καποιο "αγωνα για την διατηρηση της Σοβιετικης Ενωσης ως σοσιαλιστικου κρατους ή την επανοδο της στον καπιταλισμο" οπως γραφει η "Χαραυγη". Το περασμα απο την γραφειοκρατικα ελεγχομενη οικονομια στην αγορα ειναι μια κοινη επιλογη.

Αυτο που εκανε τον Γιελτσιν να ξεχωρησει και να αναδειχτει σαν "εναλλακτικη λυση" ηταν η προθυμια του να παρακαμψει φθαρμενους μηχανισμους του ΚΚΣΕ και να κερδισει την συμπαθεια των εργατων δηλωνοντας συχνα την υποστηριξη του στις διεκδικησεις τους και καταγγελοντας τη διαφθορα της γραφειοκρατιας. Ταχθηκε εναντια στη χρησιμοποιηση του στρατου στη Λιθουανια, υποστηριξε τις διαδηλωσεις στη Μοσχα και πολλες φορες πηρε θεση υπερ των απεργων. Στη πραγματικοτητα ομως και ο ιδιος στηριζεται πανω στους "παλιους του συντροφους" στους διευθυντες των επιχειρησεων του αρχηγους της αστυνομιας του στρατου και της KGB. Θελει και αυτος μια ομαλη μεταβαση στην οικονομια της αγορας που να μην ανατρεψει την αρχουσα ταξη της οποιας ειναι μερος.

Γι'αυτο πολλες φορες εχει κρατησει την πιο αντιφατικη σταση. Τον περασμενο Απριλη ενω απο τη μια καλουσε τους απεργους ανθρακωρυχους να ζητησουν την παραιτηση του Γκορμπατσωφ, απο την αλλη εκανε συμφωνια μαζι του για σταματημα και απαγορευση των απεργιων. Στο πραξικοπημα καλεσε τους εργατες σε γενικη απεργια για να σωσει το τομαρι του που κινδυνευε απο τους πραξικοπηματιες, αλλα ζητουσε απο τους εργατες αυτοσυγκρατηση και τους καλεσε να γυρισουν στις δουλειες τους μολις αποχωρησε ο στρατος. Συνεργατες του οπως ο δημαρχος του Λενιγκραντ Σομπτσακ καλεσε σε απεργια και σε δυο ωρες ζητησε απο τους εργατες να την σταματησουν. Ο ιδιος ο Σομπτσακ εμποδισε τους διαδηλωτες να εισβαλουν στα γραφεια της KGB προβαλλοντας το επιχειρημα: "Αν σπασετε τζαμια παλι εμεις θα τα πληρωσουμε".

Αυτο που η δημοκρατικη αντιπολιτευση και ο Γιελτσιν θελουν τωρα ειναι μια γρηγορη ομαλοποιηση της καταστασης στελνοντας τον κοσμο στις δουλειες του και μακρια απο τα οδοφραγματα και προστατευοντας τους κρατικους μηχανισμους πισω απο μια συμβολικη "αποχουντοποιηση".

και τωρα τι;

Η νικη της εργατικης ταξης και η καταρρευση του πραξικοπηματος ειναι πολυ σημαντικη για τους εργατες της ΕΣΣΔ. Δεν ηταν ομως μια ολοκληρωτικη νικη που να καταστρεψει και τους μηχανισμους της αρχουσας ταξης του κρατικου καπιταλισμου. Μπορει το κομμα της αρχουσας ταξης, το ΚΚΣΕ να δεχτηκε μια μεγαλη ηττα αλλα δεν ηταν αρκετη για να το εξαφανισει. Μεσα απο την αναστολη της λειτουργιας του που τελικα εγκριθηκε απο την συντριπτικη πλειοψηφια του Ανωτατου Σοβιετ η αρχουσα ταξη προσπαθει να διασωσει οτι μπορει με καποια κινηση "καθαρσης" των μηχανισμων, καποιων προσωπων, ονοματων και συμβολων.

Η συντριπτικη πλειοψηφια των διευθυντων των εργοστασιων και των επιχειρησεων, των αξιωματικων του στρατου και της αστυνομιας, των κρατικων υπευθυνων και των τοπικων διοικησεων παραμενει στη θεση της. Οπως και σε αλλες μεταπραξικοπηματικες καταστασεις η κυριαρχη ταξη περνα κριση αλλα δεν εχει ανατραπει. Για την εργατικη ταξη ουτε η εκμεταλλευση σταματησε, ουτε τα οικονομικα προβληματα λυθηκαν.

Αντιθετα τα πραγματα προβλεπονται να χειροτερευσουν. Μεταρυθμιστες και συντηριτικοι εκτιμουσαν οτι για να ολοκληρωθει το περασμα στην οικονομια της αγορας θα σπρωχτουν στην ανεργια πανω απο 30 εκατομυρια εργατες. Μονο για τον πρωτο χρονο των μεταρυθμισεων θα χασουν τη δουλεια τους γυρω στα δωδεκα εκατομυρια. Οι αριθμοι ειναι φοβεροι. Αν προστεθουν σε αυτους αλλα 70 εκατομυρια ανθρωποι που ζουν σημερα στην ΕΣΣΔ κατω απο το επιπεδο φτωχειας τοτε γινονται τρομαχτικοι.

Οι επιλογες της αρχουσας ταξης ειναι μονοδρομος. Οι Γελτσιν και Γκορμπατσωφ θα προσπαθησουν να πεισουν τους εργατες να δεχτουν τις οικονομικες θυσιες που απαιτει η αναδιαρθρωση του κρατικου καπιταλισμου για να ξεπερασει την κριση του και να γινει ανταγωνιστικο στη παγκοσμια αγορα. Θα προσπαθησουν να τους πεισουν οτι μονο ετσι θα σταθεροποιηθει η δημοκρατια που κινδυνεψε απο τα τανκς.

Ομως οι εργατες που χτες σταματησαν τα τανκς, που μεσα απο τις εμπειριες τους ενοιωσαν την αυτοπεποιθηση της δυναμης τους πολυ δυσκολα θα δεχτουν να θυσιαστουν για χαρη των συμφεροντων της αρχουσας ταξης, για να μπορεσουν οι κρατικοι καπιταλιστες να μετατραπουν και σε ιδιωτικους καπιταλιστες. Η αγρια καταστολη και το κτυπημα των εργατικων κατακτησεων θα φανει σαν η μονη δυνατη επιλογη για την αρχουσα ταξη. Τα τανκς θα ειναι παντα στο μυαλο της αρχουσας ταξης μονο που την επομενη φορα μπορει να ειναι ο Γιελτσιν αυτος που θα τα στειλει.

Η μονη εγγυηση για την εργατικη ταξη στην ΕΣΣΔ ειναι να στηριχτει στις δικες της δυναμεις χωρις αυταπατες στις υποσχεσεις των μεταρυθμιστων και να παλεψει εναντια στα σταθεροποιητικα τους προγραμματα που οδηγουν στην ανεργια, την μεταναστευση και την εξαθλιωση. Η εμπειρια της αντιστασης στο πραξικοπημα ειναι το καλυτερο μαθημα πού μπορουσαν να παρουν για να πιστευψουν σε αυτη τη δυναμη. Αυτη η εμπειρια μπορει να τους βοηθησει να στραφουν προς τον επαναστατικο μαρξισμο, την θεωρια που μπορει να τους καθοδηγησει να κτισουν το δικο τους επαναστατικο κομμα για να μπορεσουν να ανατρεψουν την αρχουσα ταξη τους, ειτε ειναι κρατικοι καπιταλιστες ειτε ιδιωτικοι. Αν σημερα αυτο φαινεται δυσκολο επειδη ο σταλινισμος εχει σκοτωσει αυτη τη θεωρια και εχει μετατρεψει τον Λενιν και τον Μαρξ σε συμβολα της καταπιεσης, το κρεμισμα των αγαλματων τους απο το μαζικο κινημα οχι μονο δεν απομακρυνει απο την θεωρια τους, αλλα ειναι μια καλη αρχη για να ξαναζωντανεψουν οι ιδεες τους.

Ντινος Αγιομαμιτης

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η Αγγλικη κυβερνηση επιμενει στην απολυση 400 Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομενων στις βασεις. Προκλητικα, δεν υπολογιζει κανενα και συνεχιζει να κτυπα τους εργαζομενους. Το οτι οι εργαζομενοι στα δημοσια εργα των βασεων, αρκετοι με πολλα χρονια υπηρεσιας, θα βρεθουν στο δρομο ενω οι δουλειες οι οποιες κανουν μεχρι σημερα θα εξακολουθησουν να υπαρχουν, δειχνει τον ετσιθελισμο και την αυταρχικοτητα με την οποια οι βρεττανικες αρχες επιβαλουν εδω και καιρο, τα συμφεροντα τους σε βαρος των εργαζομενων στις βασεις.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τα προβληματα με τους ορους απασχολησης των εργαζομενων στις βασεις ολοενα και αυξανονται το τελευταιο καιρο. Οι απολυσεις ξεκινησαν απο παλια, απο τις 8000 εργαζομενους εχουν μεινει μονο 3.200. Τωρα ομως γιναν μαζικα και ξετσιπωτα. Θελουν να διαλυσουν το τμημα δημοσιων εργων των βασεων και να δωσουν τις δουλειες του σε ιδιωτες.

Για τις προσφατες μαζικες απολυσεις, οι ηγεσιες των συντεχνιων προβαλλουν νομικιστικα επιχειρηματα. Θεωρουν τις απολυσεις, σαν παραβιαση της συνθηκης εγκαθιδρυσης των βασεων. Ομως οι απολυσεις δεν ειναι ζητημα του τι προνοει η συνθηκη εγκαθιδρυσης, αλλα οτι η εργοδοσια εφαρμοζει πολιτικη των ιδιωτικοποιησεων που για τους εργαζομενους σημαινει, εκτος απο τις απολυσεις και την ανεργεια, περισσοτερη και πιο σκληρη δουλεια σε πιο δυσκολες και αθλιες συνθηκες με λιγοτερες απολαβες.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων συγκαλεσαν συνελευση τον περασμενο μηνα οπου καταφεραν και πηραν "εν λευκω" εξουσιοδοτηση για να λαβουν μετρα. Ομως εδω και καιρο δεν εχουν λαβει κανενα μετρο που να επιρεαζει τα κερδη ή την λειτουργια των βασεων. Συνομιλουν με τις βρεττανικες αρχες ενω ο καιρος περνα δουλευοντας υπερ των βρεττανικων αρχων. Πλησιαζει ετσι η απολυση των υπαλληλων χωρις οι βρεττανικες αρχες να αντιμετωπιζουν κανενα μετρο που να τις εξαναγκαζει πραγματικα να αποσυρουν τις απολυσεις.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων ενω μιλουν για αντισταση, δειχνουν μεγαλη "συνεση" και "υπεθυνοτητα". Αντι να κατεβουν σε απεργια πριν γινουν οι απολυσεις, ψαχνουν την συνθηκη εγκαθυδρισης. Ουτε κουβεντα για την κυβερνηση που σιωπα επειδη και η ιδια ειναι υποστηριχτης της πολιτικης του κτυπηματος των εργατικων κατακτησεων και της πιεσης πανω στους εργαζομενους με το μετρο της ιδιωτικοποιησης και ετσι κανει πλατες στη Αγγλικη κυβερνηση.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η μοιρολατρικη αναμονη των απολυσεων δεν θα τις αποτρεψει. Ηδη επρεπε να ειχε αρχισει ο αγωνας, οχι με διωρη σταση εργασιας αλλα με απεργια διαρκειας ολων των εργαζομενων στις βασεις. Αυτο που μπορει να αποτρεψει τις απολυσεις ειναι το κοστος απο τα απεργιακα μετρα, που πρεπει να ειναι αρκετα μεγαλο για να κανει τις απολυσεις ασυμφορες για τις βρεττανικες αρχες. Ολοι οι εργαζομενοι στις βασεις σε ολα τα τμηματα πρεπει να μπουν αμεσα στον αγωνα γιατι αυριο θαερθει η σειρα τους για απολυσεις. Υπαρχουν ακομη και οι εργαζομενοι που τροφοδοτουν τις βασεις με πετρελαια, τροφιμα, πρωτες υλες, κλπ. Η δικη τους συμπαρασταση θα ειχε μεγαλη σημασια, γιατι ετσι μπορουν να κλιμακωσουν την απεργια. Ακομα μπορουν να φουντωσουν το κινημα συμπαραστασης, συνδεοντας τις ιδιωτικοποιησεις στις βασεις με αυτες στον δημοσιου και ημικρατικο τομεα, αλλα και με τις απολυσεις σε αλλους εργατικους χωρους. Αυτα θα ανησυχουσαν τις βρεττανικες αρχες και οχι οι χλιαρες μεχρι ανυπαρχτες διπλωματικες πιεσεις.

Αν η ηγεσια των συντεχνιων δεν δειχνει προθυμια να παρει ολα αυτα τα μετρα οργανωσης και κλιμακωσης του αγωνα τοτε πρεπει οι ιδιοι οι εργαζομενοι να παρουν τη προτοβουλια και να τα κανουν οι ιδιοι. Οι αναγκη υπαρχει, αλλα υπαρχουν και οι δυνατοτητες.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Υπηρξε ηδη καποια συμπαρασταση στους απολυμενους εργαζομενους στις βασεις. Ψηφισμα συμπαραστασης που κυκλοφορησε σε διαφορους χωρους, στο Μακαριο Νοσοκομειο και Θαλασσαιμια, στην Αρχη Τηλεπικοινωνιων, στο Ταχυδρομειο και αλλου εχει μαζεψει εκατονταδες υπογραφες συμπαραστασης. Οι περισσοτεροι εργαζομενοι, ιδιαιτερα στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα, το υπεγραφαν γιατι και οι ιδιοι ανησυχουν μηπως οι ιδιωτικοποιησεις επεκταθουν και σε αυτους.

Καποιες αντιρρησεις, οτι ειναι αντιφαση να υποστηριζεις το διωξιμο των βασεων και ταυτοχρονα να ζητας να μη απολυσουν το προσωπικο, ειναι εντελως λαθεμενες. Το διωξιμο των βασεων θα γινει με τον αγωνα των Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομενων, και οχι με την υποταγη στις διαθεσεις των αρχων των βασεων. Οι βρεττανικες αρχες απολυουν τους εργαζομενους οχι επειδη εχουν σκοπο να τα μαζεψουν και να φυγουν αλλα επειδη θελουν να ριξουν το κοστος λειτουργιας των βασεων. Αν οι βρεττανικες αρχες πετυχουν τους σκοπους τους με την απολυση των εργαζομενων τοτε θα εχουν και λιγοτερους λογους να τα μαζεψουν και να φυγουν.

Νικος Αγιομαμιτης

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΒΑΣΕΩΝ

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ - ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Στις αρχες Αυγουστου η διοικηση των Βασεων ανακοινωσε οτι σκοπευει ν' απολυσει γυρω στους 400 ε/κ και τ/κ εργαζομενους στα Δημοσια εργα των Βασεων (PSA) μεχρι τα τελη του 1991.

Η απολυση των 400 ε/κ και τ/κ εργαζομενων δεν προκειται με κανενα τροπο να συμβαλει στο ξηλωμα των Βασεων που προσφατα σπορπισαν το θανατο στη Μεση Ανατολη. Ο αριθμος των εργαζομενων στις Βασεις

εχει ηδη μειωθει στους 3.200 απο τις 8.000 που ηταν αρχικα.

Αντιθετα οι απολυσεις αδυνατιζουν τη μονη δυναμη που ειναι ικανη να παλεψει με συνεπεια για το κλεισιμο των Βασεων - τους Ελληνοκυπριους και Τουρκοκυπριους εργατες μεσα αλλα και εξω απο τις Βασεις.

Η ουσια του ζητηματος των απολυσεων δεν ειναι νομικη (Συνθηκη Εγκαθιδρυσεως κλπ) οπως παρουσιαζεται. Ειναι αποτελεσμα της πολιτικης των ιδιωτικοποιησεων. Ειναι η προσπαθεια του εργοδοτη να μειωσει τα κοστα του σε βαρος των συμφεροντων των εργαζομενων και του βιοτικου επιπεδου των οικογενειων τους.

Οι απολυσεις που προγραμματιζονται στις Βασεις αποτελουν μερος της δεκαχρονης πολιτικης των ιδιωτικοποιησεων της Αγγλικης κυβερνησης.

Η πολιτικη των ιδιωτικοποιησεων ομως δεν βρισκει μονο στην Αγγλια τους οπαδους της αλλα και στους ε/κ εργοδοτες. Το ΚΕΒΕ δηλωνει προκλητικα οτι θα αγωνισθει για την ιδιωτικοποιηση των οργανισμων δημοσιας ωφελειας και για την αναληψη απο τον ιδιωτικο τομεα διαφορων κυβερνητικων εργων. Η κυβερνηση προγραμματιζει να προχωρησει στις ιδιωτικοποιησεις και ηδη εχει αναθεσει σε ιδιωτες την αναληψη εργων που προηγουμενα αναλαμβανε το Τημα Δημοσιων εργαν και αλλα κυβερνητικα τμηματα.

Σαν εργαζομενοι στον κρατικο τομεα στεκομαστε εναντια τη πολιτικη των ιδιωτικοποιησεων ειτα αυτη προερχεται απο την κυβερνηση Μεητζορ ειτε απο την κυβερνηση Βασιλειου.

Εκφραζουμε την αμεριστη συμπαρασταση μας στους εργαζομενους των Βασεων και δηλωνουμε οτι θα μας βρουν ενεργους συμπαραστατες σ' ενα δυναμικο τους αγωνα εναντια στις απολυσεις. Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ.

Το ψηφισμα με το οποιο μαζευονται υπογραφες συμπαραστασης στους απολυμενους των βασεων

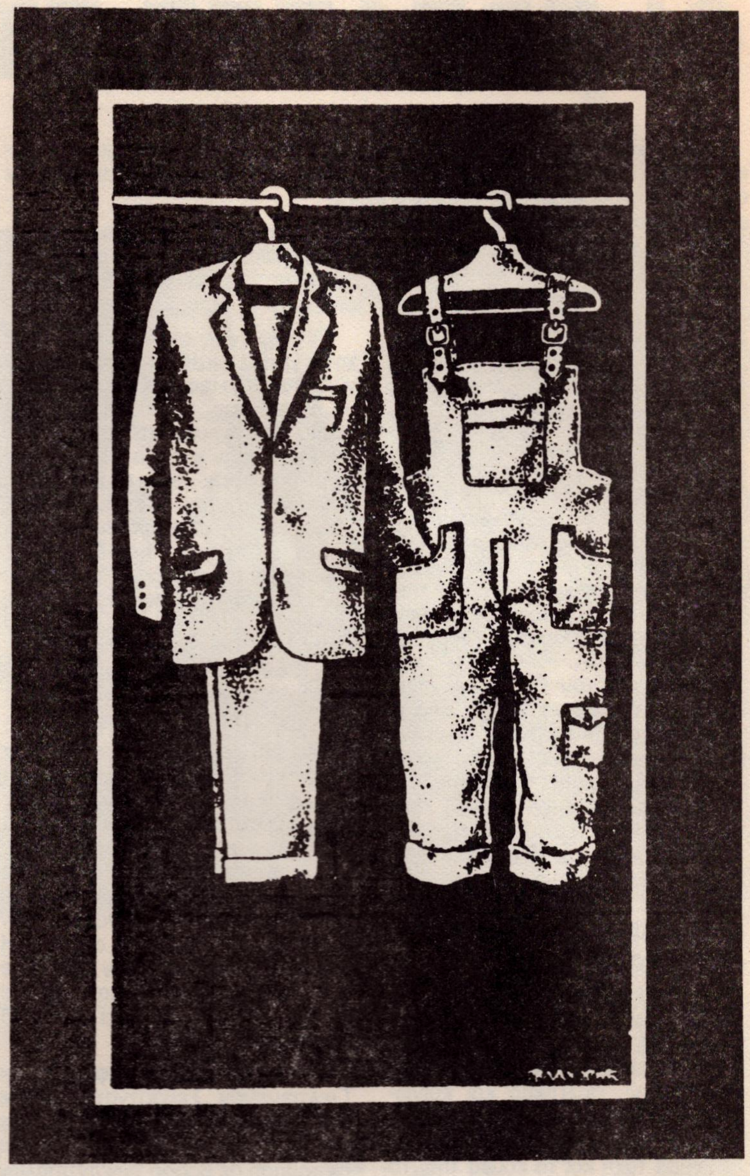

ΚΕΒΕ και ΟΕΒ μας δουλευουν

Οι οργανωσεις των κεφαλαιοκρατων ΚΕΒΕ και ΟΕΒ ζητουν να παγοποιηθουν οι συλλογικες συμβασεις των κρατικων και ημικρατικων υπαλληλων, να μειωθουν οι μισθοι προσληψης και τα ωφεληματα τους, και να μειωθει ο αριθμος τους. Ετσι, λενε, θα λυθουν τα οικονομικα προβληματα που αντιμετωπιζει η οικονομια τους, και θα μειωθει το χασμα αναμεσα σε ιδιωτικους και δημοσιους υπαλληλους.

Στην αντιδραση μαλιστα της ΠΑΣΥΔΗ οτι το χασμα μπορει να μειωθει με αυξησεις στους ιδιωτικους και οχι με μειωσεις στους κρατικους, απαντουν οτι "ο ιδιωτικος τομεας δεν συντηρειται απο φορολογιες πολιτων αλλα απο παραγωγη προϊοτων και υπηρεσιων που να μπορει να διαθετει σε ανταγωνιστικες τιμες κυριως στο εξωτερικο."

Μα αυτοι που ωφελουνται συνηθως απο τις "φορολογιες πολιτων" ειναι οι ιδιοι οι επιχειρηματιες μελη του ΚΕΒΕ και του ΟΕΒ. Δεν ηταν οι ξενοδοχοι που πηραν τα εκατομυρια για διαφημισεις κατα την διαρκεια στου πολεμου στο κολπο ενω οι ξενοδοχοϋπαλληλοι επαιρναν το δρομο της ανεργιας; Δεν ειναι οι εταιριες πετρελαιοειδων που ωφελουνται απο την αρνηση της κυβερνησης να μειωση τις τιμες των καυσιμων, μετα το πολεμο που επεσε ξανα η τιμη του πετρελαιου; Δεν ειναι οι βιομηχανοι που παιρνουν τις επιδοτησεις και τις πιστωσεις των 70 εκατομμυριων λιρων για εξαγωγες στις χωρες της ανατολικης Ευρωπης; Δεν ειναι οι διαφορες υπερακτιες και μη επιχειρησεις που παιρνουν αφορολογητα αυτοκινητα και αλλο εξοπλισμο; Δεν ειναι οι ελληνοκυπριοι βιομηχανοι που παιρνουν τις διαφορες φοροαπαλλαγες σαν "κινητρα" για επενδυσεις; Αρραγε ποιων τα συμφεροντα υπερασπιζεται ο στρατος τον οποιο οχι μονο πληρωνουν αλλα και υπηρετουν οι εργαζομενοι;

Αυτοι οι ιδιοι ειναι οι μονοι που ζουν παρασιτικα σε βαρος των εργαζομενων οχι μονο του ιδιωτικου αλλα και του δημοσιου και ημικρατικου τομεα. Οι εργαζομενοι αξιζουν οχι μονο τους μισθους και τα ωφεληματα που εχουν, αλλα και πολλα αλλα γιατι αυτοι ειναι που παραγουν και δημιουργουν ολο το πλουτο που νεμονται οι βιομηχανοι, οι επιχειρηματιες και τα αλλα παρασιτα που τους υπηρετουν.

ΚΑΤΑΔΩΣΤΕ ΤΟΥΣ

Η Λαϊκη τραπεζα εχει εκδοσει ενα αντιεργατικο φυλλαδιο με τιτλο "αποψεις, εισηγησεις, κριτικη, και καλει το κοινο να γραψει τις αποψεις, τις εισηγησεις ή τα τυχον προβληματα που αντιμετωπιζειστις συναλλαγες του με την Τραπεζα.

Απο τις 6 ερωτησεις οι 4 εχουν να κανουν με το ποσο καλοι και εξυπηρετικοι ειναι οι υπαλληλοι της τραπεζας. Ερωτησεις οπως αν περιμενουν ωρα για να εξυπηρετηθουν, ποσο φιλικοι ειναι οι υπαλληλοι μαζι τους, ποσο καλα γνωριζουν οι υπαλληλοι την δουλεια τους, τι εισηγουνται για βελτιωση της εξυπηρετησης κλπ. Αυτος που θα συμπληρωσει το ερωτηματολογιο μπορει μαλιστα να κρατησει την ανωνυμια του.

Ο φορτος εργασιας που εχουν οι τραπεζικοι υπαλληλοι, κυρια αυτοι που καθονται μπροστα στον παγκο ειναι πολυ μεγαλος και αρκετα κουραστικος. Δεν βρισκουν σχεδον καθολου χρονο να σηκωθουν απο την θεση τους. Το οτι εχουν να κανουν με λεφτα, που δεν ειναι και δικα τους, και εχουν την ευθυνη αν γινει λαθος, τους προκαλει υπερενταση και αγχος. Επισης η αμεση σχεση που εχουν με το κοινο κανει την δουλεια τους ακομα πιο δυσκολη και κουραστικη. Ο καθενας που παει στην τραπεζα ζητα την αμεση εξυπηρετηση του, να τελειωνει να φευγει, κι αγανακτα οταν υπαρχει καθυστερηση. Πανω σε αυτη την αγανακτηση θελει να πατησει η εργοδοσια για να κτυπησει τους υπαλληλους της Τραπεζας. Για την τυχον καθυστερηση στην εξυπηρετηση του κοινου δεν ευθυνονται οι υπαλληλοι αλλα το πολυ φορτωμενο προγραμμα δουλειας και η ελλειψη προσωπικου.

Πολλα υποκαταστηματα εργαζονται με δυο - τρεις υπαλληλους μονο. Οι τραπεζιτες οχι μονο ζητουν απο τους υπαλληλους αυτους ολο και περισσοτερη δουλεια αλλα τους υποχρεωνουν να την κανουν με το χαμογελο στα χειλη αλλοιως θα κινδυνευουν να τους καταγγειλει καποιος πελατης ως μη φιλικους.

Και αφου το φυλλαδιο αυτο μπορει να το συμπληρωσει καποιος ανωνυμα, μπορει καλλιστα να το συμληρωσουν και οι ιδιοι οι διευθυντες.

Οι τραπεζικοι υπαλληλοι πρεπει να ζητησουν απο τη συντεχνια τους να απαιτησει να αποσυρθει αμεσως αυτο το αντιεργατικο φυλλαδιο που φτιαχνει χαφιεδες και θυματοποιει τους υπαλληλους.

Δ. Χ.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Η βοηθος σταθμου ή νηπιαγωγιου ειναι ενα επαγγελμα στο οποιο συνηθως ασχολουνται νεες κοπελλες. Για να γινουν βοηθοι δεν χρειαζεται να τελειωσουν καποια ειδικη σχολη, ειναι αρκετο το απολυτηριο λυκειου. Οι πιο πολλες ειναι βοηθοι των νηπιαγωγων, και μερικες φορες αναλαμβανουν σε σταθμους τα βρεφη.

Οι βοηθοι αμοιβονται με πολυ χαμηλους μισθους, και ειναι σε χειροτερη μοιρα απο οτι ειναι ηδη οι νηπιαγωγοι. Το ωραριο που εργαζονται ειναι συνηθως απο τις επτα το πρωι μεχρι τις επτα το βραδυ, φροντιζοντας για τα παιδια ή την καθαριοτητα.

Στο επαγγελμα της βοηθου υπαρχουν πολλα προβληματα. Απο το υπουργειο εργασιας και κοινωνικων ασφαλισεων υπαρχουν νομοι που καθοριζουν τη λειτουργια των νηπιαγωγειων και τους ορους εργασιας των εργαζομενων σε αυτα. Παρολο που οι βοηθοι δεν ειναι οργανωμενοι σε συντεχνιες, οι συντεχνιες εχουν καποιο λογο στους ορους εργασιας. Συνηθως ομως οι εργοδοτες κανουν οτι θελουν χωρις να δινουν λογαριασμο σε κανενα. Για παραδειγμα οταν ψηφιστηκε νομος για τον κατωτερο βασικο μισθο προσληψης ζητησαμε και εμεις να τον πληρωθουμε. Η απαντηση ηταν οτι ο νομος δεν αφορα το παλιο προσωπικο αλλα μονο τις καινουργιες. Ετσι σημερα οι νεες συναδελφοι παιρνουν πιο ψηλο μισθο απο τις παλιες που εχουμε πεντε και οκτω χρονια υπηρεσια.

Τα προβληματα μας ειναι πολλα. Οι ωρες εργασιας πολλες και ολες στο ποδι. Οι αργιες απληρωτες. Οι εργοδοτες μας αφαιρουν μια βδομαδα απο την καλοκαιρινη μας αδεια για τις αργιες που δεν δουλευουμε. Απο τις υπολοιπες δυο εβδομαδες που δικαιουμαστε για την αδεια μας την μια την πληρωνουμε πολυ ακριβα γιατι δουλευει ο σταθμος και ειμαστε υποχρεωμενες να αντικαθιστουμε η μια την αλλη. Απο την καλοκαιρινη αδεια οι εργοδοτες θελουν να μας αφαιρουν και της αδειες ασθενειας. Δεκατος τριτος μισθος δεν υπαρχει, παρα εικοση λιρες φιλοδωρημα!.

Αν τυχει να εισαι εγκυος κινδυνευεις να απολυθεις γιατι μειωνεται η ικανοτητα σου να σηκωνεις βαρη και αλλα παρομοια. Βεβαια επειδη υπαρχει νομος που απαγορευει την απολυση οσων ειναι με αδεια του γιατρου, μας λενε οτι το κανουν ταχα για το καλο μας και οτι θα μας παρουν πισω μετα τη γεννα. Βεβαια αυτο εξαρταται τελειως απο την καλη τους διαθεση.

υπεραριθμα παιδια

Για τα νηπιαγωγεια υπαρχουν κανονισμοι που καθοριζουν τον αριθμο των παιδιων που φροντιζει η καθε βοηθος και που ειναι μονο επτα οταν ειναι κατω των δυο χρονων. Δυστυχως πολλες φορες εχουμε 8 - 9 ή 10 -14. Οταν η κοινωνικη λειτουργος ερχεται για ελεγχο και ανακαλυψει οτι υπαρχουν πιο μεγαλος αριθμος ο εργοδοτης τα καλυπτει με διαφορα επιχειρηματα, οπως οτι τα υπεραριθμα ειναι προσωρινα για κανα δυο μερες. Φυσικα εμεις δεν μπορουμε να ανοιξουμε το στομα μας να πουμε τιποτα γιατι την επομενη μερα θα ψαχνουμε για δουλεια.

Τα απογευματα τα πραγματα γινονται ακομη χειροτερα. Πολλες φορες εργαζονται σε σταθμο δυο κοπελλες με 20 μωρα και παραπανω. Τα Σαββατα που τα μωρα ειναι πολυ λιγα και ζητουμε να δουλευουμε εναλλαξ τοτε οι εργοδοτες θυμουνται τον κανονισμο και μας κουβαλουν ολες εκει.

Αυτο ειναι ενα πολυ μεγαλο προβλημα που δεν αφορα μονο εμας αλλα και τους γονεις που στελνουν τα μωρα τους στο σταθμο. Σιγουρα η φροντιδα που μπορεις να προσφερεις σε 7 μωρα θα ειναι περισσοτερη απο οτι στα 12 και στα 20. Για τους γονεις βεβαια υπαρχει και το προβλημα οτι πληρωνουν και πολλα λεφτα γιατι οι ιδιωτικοι σταθμοι χρεωνουν σχεδον τριπλασια απο οτι οι κρατικοι. Μια εργαζομενη που στελνει δυο παιδια στο σταθμο για παραδειγμα δινει σχεδον 90 λιρες το μηνα, κατι που μπορει να αντιπροσωπευει περισσοτερο απο τον μισο μισθο της.

Τα δικα μας τα προβληματα σιγουρα εχουν να κανουν και με το γεγονος οτι μεχρι σημερα δεν καταφεραμε σαν βοηθοι στους ιδιωτικους σταθμους να οργανωθουμε αλλα το προβλημα ειναι γενικοτερο. Αν υπηρχαν αρκετοι κρατικοι σταθμοι ουτε οι εργαζομενοι γονεις θα γινονταν αντικειμενο τετοιας εκμεταλλευσης, αλλα και εμεις θα μπορουσαμε να αγωνιστουμε πιο αποτελεσματικα, μαζι με τις νηπιαγωγους για καλυτερες συνθηκες δουλειας και καλυτερους μισθους.

Α.Κ.

ΑΡΧΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

οι εργατες κουφαινωνται.. η διευθυνση κανει τον κουφο

Προβληματα ακοης αντιμετωπιζουν αρκετοι εργατες στους ηλεκτροπαραγωγικους σταθμους Μονης και Δεκελειας. Οπως φανηκε απο τις ιατρικες εξετασεις οι μισοι απο αυτους ειχαν 50% - 80% ακουστικα προβληματα. Πραγμα που σημαινει οτι μισοκουφαθηκαν ή σχεδον κουφαθηκαν. Η διευθυνση της Αρχης Ηλεκτρισμου (ΑΗΚ) θελωντας να υποβαθμισει το προβλημα ισχυριζεται οτι δεν ειναι κατι το σοβαρο και το μονιμο.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΙΜΟ

Η ακοη ωφειλεται στις γρηγορες αλλαγες της πιεσης του αερα που βαζουν σε κινηση μια σειρα απο τριχιδια που βρισκονται στον κοχλια του αυτιου. Αυτα τα τριχιδια ειναι που στελλουν τα μυνηματα στον εγκεφαλο. Αυτα ομως καταστρεφονται σταδιακα με τον καιρο. Συνηθως αυτο συμβαινει σε βαθεια γεραματα. Τα τριχιδια αυτα ομως οταν εκτειθενται σε συνεχη και δυνατο θορυβο καταστρεφονται ανεπανορθωτα. Γι'αυτο τα περι προσωρινης βλαβης που ισχυριζονται οι εργοδοτες ειναι σκετη κοροϊδια. Τα τριχιδια δυστυχως δεν αναπληρωνονται ουτε με ευχολογιες ουτε με αποζημιωσεις.

Αυτο το προβλημα αναγνωριστηκε στην Αγγλια σαν βιομηχανικο προβλημα απο το 1908 και δωθηκαν μαλιστα γι'αυτο το λογο και αποζημιωσεις. Απο ερευνα που εγινε, 150.000 εργαζομενοι αντιμετωπιζουν σοβαρα προβληματα με την ακοη τους. Συμφωνα με την ερευνα το ιδιο προβλημα αντιμετωπιζουν πολλοι εργαζομενοι που απασχολουνται στα τυπογραφεια, τα υφαντουργεια, πλεκτομηχανες, εμφιαλωτηρια και αλλες παρομοιας φυσης δουλειας. Χαρακτηριστικα αναφερεται οτι λογω του μεγεθους αυτου του προβληματος, τα σινεμα στην Αγγλια αυξησαν την ενταση του ηχου.

Περα ομως απο τα προβληματα ακοης που προκαλει ο συνεχης θορυβος, προκαλει αυξηση των ατυχηματων γιατι οταν καποιος δεν ακουει οταν του φωναζουν πως θα τον προειδοποιησουν για να αποφυγει καποιο αμεσο κινδυνο; Ακομα προκαλει υπερενταση και προβληματα στις σχεσεις του με τους αλλους. Οταν καποιος δεν ακουει δεν το ξερει ο ιδιος και συνηθως δεν το πιστευει οταν του το λεει καποιος. Γινεται καχυποπτος με τον κοσμο εκνευριζεται και καυγαδιζει.

Μετρα μπορουν και πρεπει να λαμβανονται οπου υπαρχει προβλημα συνεχους θορυβου. Οι εργοδοτες λενε οτι ο θορυβος ειναι ενα αναγκαιο κακο αρα και η κωφωση φυσικη συνεπεια. Μας κοροϊδευουν γιατι αυτο που θελουν να πουν ειναι οτι δεν θελουν να ξοδεψουν λεφτα. Οι ωτοασπιδες δεν ειναι λυση αλλα μετρο μεχρι να ληφθουν ριζικα και μονιμα μετρα. Τετοια μετρα ειναι η αλλαγη μηχανων με συγχρονες που κανουν λιγοτερο θορυβο, η μονωση των μηχανων και κτιριων αλλα και η τοποθετηση φιλτρων (εξωστ). Αυτα ομως στοιχιζουν. Οι εργοδοτες αντι να πληρωσουν καποια λεφτα για την υγεια και ασφαλεια μας μας λενε "δεν ειναι τιποτε θα σας περασει".

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΗΣ ΚΟΥΦΑΜΑΡΑΣ

Οι εργατες των σταθμων της ΑΗΚ ανηκουν στους "προνομιουχους" ημικρατικους υπαλληλους που κατηγορουνται σαν χαραμοφαϊδες, καθησιαρηδες που παιρνουν και παχουλους μισθους απο πανω. Στην περιπτωση αυτη φαινεται πως το προνομιο τους ειναι η μονιμη κουφαμαρα τους και ισως αυριο το πεταγμα τους στον δρομο λογω ανικανοτητας. Παρομοια προβληματα αντιμετωπιζουν ομως και οι υπαλληλοι της Αρχης Τηλεπικοινωνιων. Ακομη πολλοι απο αυτους τους εργαζομενους που δουλευουν σε τεχνικα τμηματα οπως στις εναεριες και υπογειες γραμμες υποφερουν απο δισκοπαθειες, σοβαρα προβληματα της σπονδυλικης στηλης και κοιλης (τσακρισμα).

Οι εργαζομενοι ειτε στον ιδιωτικο ειτε στον κρατικο και ημικρατικο τομεα εργαζονται κατω απο σκληρες και ανθυγιεινες συνθηκες με σοβαρες και μονιμες επιπτωσεις στην υγεια τους. Ο διαχωρισμος που κανει η κυβερνηση και οι εργοδοτες σε "προνομιουχους" και μη εμποδιζει να αναπτυχθουν κοινοι αγωνες για καλυτερες και ανθρωπινες συνθηκες δουλειας για ολους τους εργαζομενους. Γι'αυτο πρεπει να πολεμησουμε αυτο τον διαχωρισμο και να στηριξουμε την ενοτητα μεταξυ των εργαζομενων εναντια στον κοινο εχθρο τους, τους πραγματικα προνομιουχους, που ειναι οι καπιταλιστες.

Αλκης

μια δολοφονια που περασε για αυτοκτονια

Στις 2 Σεπτεμβρη ο Παναγιωτης Μιχαηλ απο το Καϊμακλι σκοτωθηκε πεφτοντας απο την πολυκατοικια οπου εμενε. Απ' οτι γραφτηκε στις εφημεριδες ο Μιχαηλ οδηγηθηκε στην αυτοκτονια εξαιτιας των οικονομικων δυσκολιων που αντιμετωπιζε. Τους τελευταιους μηνες ηταν ανεργος εξαιτιας προβληματων υγειας που ειχε με τον σπονδυλο του. Προηγουμενα δουλευε σαν διανομεας κυλινδρων υγραεριου. Αυτο ηταν που του προκαλεσε και το προβλημα υγειας.

Στην πραγματικοτητα ο Μιχαηλ ειναι ακομα ενα θυμα του καπιταλισμου. Οσο ηταν καλα και μπορουσε να εξυπηρετει την εταιρεια στην οποια δουλευε, η εταιρεια τον κρατουσε στη δουλεια. Οταν αρρωστησε οχι μονο τον εδιωξαν απο την δουλεια του αλλα και πουθενα αλλου δεν μπορουσε να βρει δουλεια εξαιτιας των προβληματων υγειας που ειχε.

Οι εταιρειες νοιαζονται μονο πως να αυξησουν τα κερδη τους και δεν ενδιαφερονται για τα προβληματα των εργατων. Οσο ο Μιχαηλ μπορουσε να εξυπηρετει την εταιρεια και να προσφερει στα κερδη της, τον ξεζουμιζε καλα καλα. Οταν η ιδια η δουλεια του, το σακατεψε περιοριζοντας την δυνατοτητα του να προσφερει στα κερδη της εταιρειας, τον πεταξαν σαν στιμμενη λεμονοκουπα.

Δεν ειναι η πρωτη φορα που διαβαζουμε στις εφημεριδες παρομοιες περιπτωσεις εργαζομενων που οδηγουνται στην αυτοκτονια εξαιτιας των οικονομικων αδιεξοδων. Δεν ειναι πολλοι μηνες που ενας συνταξιουχος πνιγηκε για παρομοιους λογους στη Λεμεσο. Τετοια περιστατικα ειναι συχνα σε περιοδους οικονομικης κρισης μεσα στον καπιταλισμο. Οι επιχειρησεις στον καπιταλισμο αποτελουν μερος ενος απανθρωπου και απροσωπου συστηματος που κυριαρχειται απο τον πιο σκληρο και αμειλικτο ανταγωνιμο και την εκμεταλλευση. Οι εργατες και οι υπαλληλοι δεν ειναι ανθρωποι για την εταιρεια αλλα ζωντανες μηχανες που πρεπει να δουλευουν και να προσφερουν στην εταιρεια συνεχως. Αν καποια απο αυτες τις μηχανες αρχισει να εχει προβληματα τοτε η εταιρεια την πεταει στα σκουπιδια.

Η αυτοκτονια του Μιχαηλ εγινε λιγες μολις βδομαδες μετα που ο υπουργος οικονομικων ανακοινωσε με περηφανεια απο την τηλεοραση οτι το κατα κεφαλη εισοδημα των ε/κ εχει φτασει στα 10,000 δολαρια το χρονο. Η οικογενεια του Μιχαηλ αποτελειτο απο 4 ατομα, πραγμα που σημαινει πως συμφωνα με τον υπουργο θα ειχε 40,000 δολλαρια το χρονο εισοδημα. Διερωταται λοιπον κανεις γιατι να αυτοκτονηση για οικονομικους λογους ενας εργαζομενος οταν εχει εισοδημα πανω απο 20,000 λιρες το χρονο; Σιγουρα και ο Πανικος Μιχαηλ μαζι με τον πρωην εργοδοτη του θα ειχαν κατα κεφαλη εισοδημα περισσοτερα απο 40.000 δολλαρια.

Αυτο ειναι το ανθρωπινο προσωπο της οικονομιας της αγορας, του καπιταλισμου, που σημερα ολοι δηλωνουν οτι ειναι το μελλον της ανθρωποτητας.Ενα συστημα που στηριζεται στην εκμεταλλευση το ψεμα και την υποκρισια. Ενα συστημα που δολοφονει τους εργαζομενους ειτε σκοτωνοντας τους σε ενα βαρβαρο πολεμο, ειτε ριχνοντας τους κατω απο τις σκαλωσιες σε καποια οικοδομη ή εργοστασιο ειτε δηλητηριαζοντας τους σιγα - σιγα τη ζωη σακατευοντας τους, και σπρωχνοντας τους στην απογνωση και την αυτοκτονια.

Κικκος

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟΥΣ ΤΗΣ ΜΜΑΔ

Καταγγελουμε τις επιθεσεις και τους ξυλοδαρμους της ΜΜΑΔ και της αστυνομιας στη Λεμεσο σε βαρος μας.

Οι επιθεσεις αυτες - που γινονται χωρις κανενα ουσιαστικο λογο - στοχευουν να μας στιγματισουν και να μας εξευτελισουν σαν ομοφυλοφιλα ατομα.

Οι καθημερινες μας διακινησεις για τις προσωπικες μας δουλειες γινονται με τον φοβο και την αγωνια πως τα "οργανα της ταξης" ανα πασα στιγμη θα παρουσιαστουν μπροστα μας και θ' αρχισουν τις ανευ ουσιας ερωτησεις και παρατηρησεις.

Στις χειροτερες περιπτωσεις που δεν ειναι λιγες ζουμε με τον τρομο των συλληψεων, των ξυλοδαρμων και της εξυβρισης, απλως γιατι εχουνε κανει τις δικες μας σεξουαλικες επιλογες. Γιατι ειμαστε ομοφυλοφιλοι. Αφου πια δεν θεωρειται "πολιτισμενος" τροπος ο λιθοβολισμος η αστυνομια, το πιο επιθετικο μεσο εκφρασης του κρατους, καταφευγει στην γκετοποιηση και διαπομπευση μας. "Αυτοι φταινε για το AIDS, αυτοι παρασυρουν τα παιδια μας.

Ομως ειμαστε και μεις εργαζομενοι μερος εκεινης της ταξης, της μονης που εχει τη δυναμη να αλλαξει με τη δυναμη της αυτη την κοινωνια, της εργατικης ταξης.

Οι επιθεσεις, παρενοχλησεις και ξυλοδαρμοι που εχουμε ν' αντιμετωπισουμε σαν ομοφυλοφιλοι δεν ειναι τιποτε αλλο παρα ενα μερος της συνολικης καταπιεσης που δεχονται ολες οι μειονοτητες στην Κυπρο, ειτε αυτοι ειναι ξενοι εργατες, ειτε ειναι Τουρκοκυπριοι του Νοτου, ειτε γυναικες ειτε και παιδια.

Ζητουμε τον αμεσο τερματισμο των παρενοχλησεων μας απο την ΜΜΑΔ.

Ομαδα Ομοφυλοφιλων

24 Αυγουστου 1991

Λεμεσος

Ανακοινωση που υπογραφτηκε απο 22 ατομα και σταληκε στις εφημεριδες που με ελαχιστες εξαιρεσεις την εθαψαν. Προτιμουν να δημοσιευουν τις αγριες κραυγες του Αρχιεπισκοπου και τις ανακοινωσεις του ελευθερου Μορφου που θελουν ενα "αντρικιο" πληθυσμο που να μπορει να τα βαλει με τον εχθρο και να διωξει τους τουρκους.

"Εργατικη Δημοκρατια"

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση,

και οχι Ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και "επιδιορθωση" του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι Κρατικο Καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας ουτε ειχαν ουτε εχουν καμμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του "δικου μας" εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ε/κ διεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των τ/κ, εναντια στην "δικη" μας, την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ. Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες Βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης πρωτοποreιας

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποreιας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας "Εργατικη Δημοκρατια"

οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92, Καιμακλι.

Τ.Κ. 7280, Λευκωσια

τηλεφωνο 476965

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

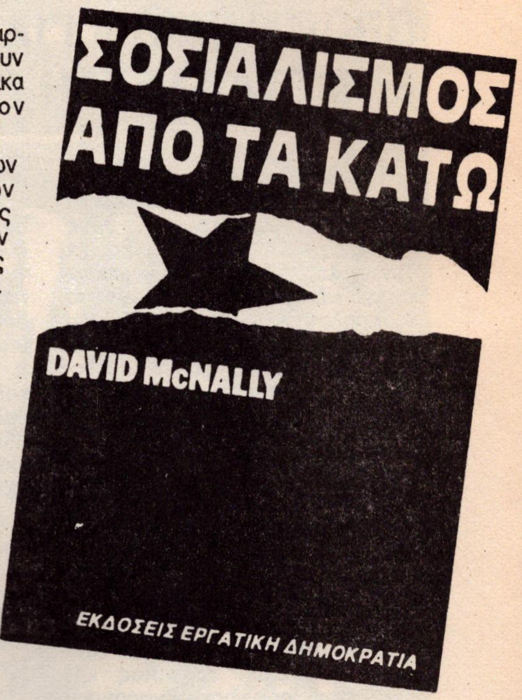

Η καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων στις χωρες τις Ανατολικης Ευρωπης και στην ΕΣΣΔ, που για πολλους εργατες και αριστερους αγωνιστες ενσαρκωναν το οραμα του σοσιαλισμου, εδωσε την ευκαιρια στους διαφορους αστους και απολογητες του καπιταλιστικου συστηματος, να πανηγυριζουν προβαλλοντας την "δυναμη της ιδιωτικης πρωτοβουλιας", τον "θριαμβο των δυναμεων της αγορας", την "δημοκρατια και ελευθερια σκεψης" στο αστικο κρατος.

Ομως σε αυτη τη τοσο πολυ διαφημισμενη καπιταλιστικη κοινωνια που ζουμε, την στιγμη που ξοδευει εκατομμυρια δολλαρια το λεπτο για εξοπλισμους, πανω απο 800 εκατομμυρια ανθρωποι σ'ολο τον πλανητη ζουν σε κατασταση απολυτης φτωχειας. Η πεινα κι'οι αρρωστιες, η μιζερια και η εξαθλιωση, σκοτωνουν καθημερινα 4.000 ανθρωπους. Οι γεφυρες του Λονδινου και της Νεας Υορκης εχουν γινει στεγη για χιλιαδες αστεγους. Η "νεα ταξη" του Μπους και των συμμαχων του ειναι τα χιλιαδες δολοφονημενα παιδια της Βαγδατης και οι σφαγες των Κουρδων.

Ολα αυτα συμβαινουν εξαιτιας των βρωμικων προτεραιοτητων ενος συστηματος, που βασιζεται στο κερδος και τον οικονομικο και στρατιωτικο ανταγωνισμο. Η αιτια για την φτωχεια, την δυστυχια, τους πολεμους, τη καταστροφη, παραμενει παντα η ιδια, η καπιταλιστικη οργανωση της παγκοσμιας οικονομιας.

Για τους εργατες και τους αριστερους μαχητες, μπροστα στην βαρβαροτητα της παγκοσμιας καπιταλιστικης κρισης, ειναι αναγκαιο να ξανασυνδεθουνε με τις πηγες της επαναστατικης παραδοσης. Το διλλημα που εβαζε η Ροζα Λουξεμπουργκ στις αρχες του αιωνα μας, "Σοσιαλισμος ή Βαρβαροτητα" με την εννοια οτι υπαρχουν δυο δρομοι μπροστα στην ανθρωποτητα, σημερα ειναι ακομα πιο πιεστικο. Θα μεινουμε στην σημερινη βαρβαροτητα και στα χειροτερα που θα ακολουθησουν, ή θα προχωρησουμε στον σοσιαλισμο;

ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Σημερα ολοι, δεξιοι και αριστεροι, σταλινικοι, ανανεωτικοι και μη, σοσιαλδημοκρατες και αστοι υποστηρικτες του καπιταλιστικου συστηματος, βαλτηκαν να μας πεισουν οτι η καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων στην Αν. Ευρωπη ειναι ταυτοχρονα και "αποτυχια του μαρξισμου", οτι οι ιδεες του Λενιν ειναι "ξεπερασμενες" και οτι ο καπιταλισμος χαρη στη δυνατοτητα του να "ανανεωνεται και να εξελισεται" ειναι το μονο συστημα που μπορει να δουλεψει.

Ομως αυτο που γκρεμιζεται στη ΕΣΣΔ δεν ειναι ο σοσιαλισμος. Ειναι το καθεστως που ο Σταλιν εκτισε πανω στα χαλασματα της Οχτωβριανης Επαναστασης. Ενα κρατος που ακολουθουσε τους ιδιους καπιταλιστικους τροπους αναπτυξης οπως και τα Δυτικα. Η κριση του Κρατικοκαπιταλιστικου συστηματος της ΕΣΣΔ ειναι κομματι της κρισης του καπιταλισμου παγκοσμια σε Ανατολη και Δυση.

Αλλα η μεγαλη απατη ειναι ο ισχυρισμος οτι ταχα ο σταλινισμος και η σοσιαλδημοκρατια ειναι δυο ακρα αντιθετα. Οτι μια και χρεωκοπησε ο σταλινισμος, τωρα οι εργαζομενοι που δεν θελουν να πανε δεξια εχουν μονη ελπιδα τους κομματα σαν το ΠΑΣΟΚ στην Ελλαδα, το Εργατικο Κομμα στην Αγγλια, το Σοσιαλδημοκρατικο Κομμα στην Γερμανια και την Σουηδια, ισως και την ΕΔΕΚ εδω, ή ενα ΑΚΕΛ που θα γινει ιδιο με αυτα.

Το βιβλιο "Σοσιαλισμος απο τα κατω" ξεκαθαριζει ποσο ψευτικη ειναι αυτη η θεωρια, δειχνοντας οτι ο σταλινισμος και η σοσιαλδημοκρατια οχι μονο δεν ειναι αντιθετα αλλα ειναι δυο οψεις του ιδιου νομισματος. Γραφτηκε στην δεκαετια του 1980 απο ενα συντροφο της αδελφης Καναδεζικης οργανωσης.

Πιανοντας την ιστορια του επαναστατικου Σοσιαλισμου τα τελευταια 100 χρονια δειχνει οτι υπαρχουν δυο ρευματα στην σοσιαλιστικη παραδοση.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΩ

Το ενα ειναι ο "σοσιαλισμος απο τα πανω", ειναι ο "σοσιαλισμος" του "αφηστε το επανω μας", ειναι ο "σοσιαλισμος" των σοσιαλδημοκρατων της Δυσης. Ο σοσιαλισμος της υποκαταστασης της εργατικης ταξης απο τους υποτιθεμενους πολιτικους της εκφραστες.

Η παλη της εργατικης ταξης συμφωνα με αυτη την αντιληψη, εχει λιγο ή καθολου να κανει με τη δημιουργια μιας σοσιαλιστικης κοινωνιας.

Αντι για αυτο οι εκλεγμενοι σοσιαλιστες αξιωματουχοι (δημαρχοι, βουλευτες), θα προσπαθησουν μεσα απο μια σειρα απο μεταβατικα σταδια να μεταλλαξουν τον καπιταλισμο σε σοσιαλισμο.

Ειναι ακομα ο "σοσιαλισμος" των αντιδημοκρατικων σταλινικων γραφειοκρατων της Ανατολης. Της καταπιεσης, της καταστολης, των στρατοπεδων καταναγκαστικης εργασιας, οπου το κομμα τα ξερει ολα και οι εργαζομενοι πρεπει απλα να υπακουουν και να υποφερουν.

Η "σοσιαλιστικη" αντιληψη οτι η μαζες ειναι ουσιαστικα παιγνιδακι στα χερια μιας φωτισμενης ελιτ που ειτε μεσα απο το κοινοβουλιο ειτε με κομματικα και κυβερνητικα διαταγματα θα αλλαξει την κοινωνια συμφωνα με τα συμφεροντα της μαζας των ανθρωπων, ειναι ο κοινος παρονομαστης που συνδεει τις σκεψεις των σοσιαλδημοκρατων και των σταλινικων.

Καμια ομως απο αυτες τις θεωριες δεν οδηγησε προς την αλλαγη της κοινωνιας. Αντιθετα οδηγησαν την εργατικη ταξη σε μια σειρα απο ηττες.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Το αλλο ειναι ο σοσιαλισμος απο τα κατω. Ειναι ο σοσιαλισμος του Μαρξ, ο οποιος ηταν εναντιον αυτων που υποστηριζαν οτι ο σοσιαλισμος ειναι ενα σχεδιο οργανωσης της κοινωνιας που θα το εδιναν στους εργατες καποιοι "σοσιαλιστες" ηγετες. Αντιθετα μεσα απο τις εμπειριες των εργατικων αγωνων και τα διδαγματα απο την παρισινη κομμουνα, ο Μαρξ υποστηριξε οτι η εργατικη ταξη ειναι η μονη δυναμη που μπορει να αλλαξει την κοινωνιαμε την επανασταση. "η απελευθερωση της εργατικης ταξης ειναι εργο της ιδιας.." οπως εγραψε στην διακηρυξη των στοχων της Πρωτης Διεθνους Ενωσης Εργατων.

Ειναι ο σοσιαλισμος που στηριζεται στην ζωντανη παραδοση των εργατικων αγωνων. Οπως ελεγε ο Λενιν "καθε απεργια θυμιζει στους καπιταλιστες οτι οι εργατες ειναι τα πραγματικα αφεντικα κι'οχι αυτοι. Οι εργατες που ολο και πιο δυνατα διακηρυσσουν τα δικαιωματα τους. Καθε απεργια θυμιζει στους εργατες οτι η θεση τους δεν ειναι απελπιστικη, οτι δεν ειναι μονοι."

Ο σοσιαλισμος απο τα κατω δεν ειναι τιποτε αλλο απο την υπαρκτη δυνατοτητα της εργατικης ταξης και ετσι της συντριπτικης πλειοψηφιας της ανθρωποτητας να χτισει συνειδητα και ελευθερα το μελλον της. Η Ροζα Λουξεμπουργκ εγραφε στο αποκορυφωμα της Γερμανικης επαναστασης το 1918-19 "ο αγωνας για τον σοσιαλισμο πρεπει να ειναι αγωνας των μαζων και μονο των μαζων, στηθος με

στηθος, εναντια στον καπιταλισμο, σε καθε εργοστασιο, απο καθε εργατη εναντια σε καθε αφεντικο του. Μονο τοτε θα υπαρξει μια πραγματικη σοσιαλιστικη επανασταση. Ο σοσιαλισμος δεν θα δημιουργηθει και δεν μπορει να δημιουρηθει με διαταγματα, ουτε απο καμια κυβερνηση, οσο σοσιαλιστικη και αν ειναι αυτη. Ο σοσιαλισμος πρεπει να δημιουρηθει απο τις μαζες απο καθε εργατη. Οπου χαλκευονται τα δεσμα του καπιταλισμου, εκει πρεπει να σπανε".

Σημερα λοιπον που ο παγκοσμιος καπιταλισμος ειναι βυθισμενος ξανα σε μια βαθεια οικονομικη και πολιτικη κριση, η ανθρωποτητα χρειαζεται εντονα το ξυπνημα αυτης της παραδοσης του μετασχηματισμου της κοινωνιας απο τα κατω. Το μικρο βιβλιο των καναδων συντροφων, μεταφρασμενο στα ελληνικα απο τις εκδοσεις "Εργατικη Δημοκρατια" ειναι απαραιτητο οπλο στα χερια καθε εργαζομενου που θελει να αγωνιστει για την αυτοαπελευθερωση της εργατικης ταξης.

Πετρος Μιχαηλ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ - ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΜΟΥ

Τρομος εχει πιασει τις κυβερνησεις της δυτικης Ευρωπης απο το κυμα μεταναστων απο τον Τριτο Κοσμο και την Ανατολικη Ευρωπη. Χιλιαδες πεινασμενοι εργατες αναζητουν μια καλυτερη ζωη στη Δυση σε μια υστατη προσπαθεια να ξεφυγουν απο τις αθλιες συνθηκες διαβιωσης τους. Ελπιζουν οτι πηγαινοντας σε μια χωρα πιο αναπτυγμενη οικονομικα, απο τη δικη τους, θα βελτιωθει το βιοτικο τους επιπεδο.

Οι διακυριξεις ομως των δυτικων χωρων για ενα "κοινο Ευρωπαϊκο σπιτι", εγιναν αμπαρες στις πορτες των συνορων τους. Η βαρβαρη μεταχειρηση των Αλβανων μεταναστων δειχνει τι πραγματικα εννοουν με αυτο το "κοινο Ευρωπαικο σπιτι" και τι φερνει η "νεα ταξη πραγματων".

Η κτηνωδης και ρατσιστικη συμπεριφορα των Ιταλικων αρχων, της 5ης βιομηχανικα αναπτυγμενης χωρας, προς τους Αλβανους μεταναστες ειναι ενα δειγμα απο την υποκριτικη σταση των Δυτικων κυβερνησεων οσον αφορα τα ανθρωπινα δικαιωματα. Οταν ο Αλια ειχε κλειστα τα συνορα και με βιαιη καταστολη καταδυναστευε την εργατικη ταξη της Αλβανιας, οι απολογητες της δυτικης "ελευθεριας" ξεσκιζονταν για την βαναυση και απανθρωπη συμπεριφορα του, για την καταπατηση των δικαιωματων των Αλβανων. Τωρα που αυτοι οι κατατρεγμενοι φτωχοι εργατες τους κτυπουν την πορτα, τους την κλεινουν καταμουτρα.

Ρατσισμος, βαρβαρη καταστολη και κτηνωδης αδιαφορια για την ανθρωπινη ζωη ειναι η νεα ταξη που μας προσφερουν!

νεα Ευρωπη - ρατσισμος

Η ΕΟΚ σχεδιαζει για το 1992 μια Ευρωπη χωρις συνορα και οινομικους φραγμους. Στην παγματικοτητα αυτο που κτιζουν ειναι ενα οχυρο απο ρατσιστικους περιορισμους, κρατωντας εξω τους μεταναστες απο αλλες χωρες.

Το περιοδικο ΕΚΟΝΟΜΙΣΤ το θετει πολυ ξεκαθαρα: "Οι μονοι ανθρωποι που θα ειναι καλοδεχουμενοι στη Νεα Ευρωπη θα πρεπει να ειναι λευκοι και πλουσιοι."

Ηδη οι διαφορες δυτικες κυβερνησεις οπως της Βρεττανιας, Γερμανιας, Αυστριας και Ελλαδας, αρχισαν να θεσπιζουν πιο αυστηρους και σκληρους κανονισμους για την μεταναστευση. Γινεται μαλιστα μια εντονη προσπαθεια για συγκληση διεθνους συνεδριου για εναρμονιση της νομοθεσιας περι μεταναστευσης, και για να υπαρξει ομοφωνια στην αντιμετωπιση του προβληματος.

Η απαιτηση βιζας, ο στρατιωτικος ελεγχος των συνορων, μειωση του αριθμου των αιτησεων που εγκρινονται ειναι μια σειρα απο μετρα που αρχισαν να χρησιμοποιουν για να αντιμετωπισουν την ολο κι αυξανομενη ροη μεταναστων.

Η Βρεττανια τετραπλασιασε τα ατομα που ελεγχουν τις αιτησεις και τους ξενους, ενω παραλληλα εχει κανει πιο αυστηρο τον ελεγχο των γαμων Αγγλων με ξενους. Ακομα και γενετικες εξετασεις γινονται στα παιδια και συγγενεις των μεταναστων για εξακριβωση της εξ' αιματος συγγενειας τους.

Η Ελλαδα διορισε για πρωτη φορα υπουργο Μεταναστευσης. Η ελληνικη αστυνομια εχει εξαπολυσει αγριο κυνηγητο συλληψης των Αλβανων που δεν εχουν αδεια εισοδου. Η κυβερνηση Μητσοτακη χρησιμοποιησε την Ελληνικη μειονοτητα στην Αλβανια σαν μεσο πιεσης εγειροντας απαιτησεις προς την κυβερνηση της Αλβανιας. Οταν ομως οι "Βορειοηπειρωτες" και αλλοι Αλβανοι κατεβηκαν στην Ελλαδα για να

βρουν τον παραδεισο που τους περιεγραφαν τοσο γλαφυρα Μητσοτακης και Σαμαρας τους ξαποστειλαν με τον πιο βαρβαρο και χυδαιο τροπο. Κι οσοι "τυχεροι" καταφεραν να φτασουν στην Αθηνα

Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΣΤΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΟΚ

Η κριση στη Γιουγκοσλαβια απειλει να τη μετατρεψει σε ενα νεο Λιβανο στην καρδια της Ευρωπης. Στην εποχη της "Νεας Ταξης" με τα μεγαλα λογια για ειρηνη, σταθεροτητα, υφεση και αφοπλισμο, οι κρισεις οι πολεμοι και οι συγκρουσεις διαδεχονται η μια την αλλη. Ενας αιματηρος εμφυλιος πολεμος εχει αρχισει στη Γιουγκοσλαβια, με τη ζοφερη προοπτικη να οδηγησει σε γενικοτερη αναφλεξη στον Ευρωπαϊκο χωρο.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η σημερινη κριση στη Γιουγκοσλαβια οσο κι αν φαινεται σαν εθνικιστικη συγκρουση αναμεσα στις διαφορες εθνοτητες που αποτελουν την γιουγκοσλαβικη ομοσπονδια ειναι στην πραγματικοτητα μια οικονομικη κριση και οφειλεται στην λειτουργια του παγκοσμιου καπιταλιστικου συστηματος με το οποιο ειναι αρρηκτα δεμενη η γιουγκοσλαβικη οικονομια.

Η γιουγκοσλαβικη ομοσπονδια ειναι ενα μωσαϊκο εθνοτητων-Σερβια, Κροατια, Σλοβενια, Βοσνια, Ερζεγοβινη, Μαυροβουνιο-και δημιουργηθηκε μετα το δευτερο παγκοσμιο πολεμο με τις ευλογιες των νικητων του πολεμου απο τον Τιτο, το καθεστως του οποιου ηταν επι δεκαετιες το χαϊδεμενο παιδι των ιμπεριαλιστων. Εσσωτερικα το καθεστως αυτο δεν διεφερε απο τα αλλα καθεστωτα του κρατικου καπιταλισμου. Καταπιεση των εργατων και αποστερηση των πιο στοιχειωδων δημοκρατικων δικαιωματων, απαγορευση των απεργιων, καταναγκαστικη εργασια και καταπιεση των εθνοτητων.

Η συνδεση του καθεστωτως του Τιτο και των επιγονων του, με το δυτικο κεφαλαιο, μεσω τραπεζικων δανειων και επενδυσεων δυτικων εταιρειων, οδηγησε στην κριση της δεκαετιας του ογδοντα. Η αρχουσα ταξη της Γιουγκοσλαβιας προσπαθησε να φορτωσει την κριση στην εργατικη ταξη, μεσα απο τα προγραμματα λιτοτητας του ΔΝΤ. Αυτο οδηγησε στην κατακορυφη πτωση του βιοτικου επιπεδου των εργαζομενων. Οι εργαζομενοι απαντησαν σ'αυτην την επιθεση με μαζικες και μαχητικες απεργιες. Τον Ιουνη του 1988, σερβοι και κροατες εργτατες ενωμενοι πολιορκισαν το ομοσπονδιακο κοινοβουλιο απαιτωντας αυξησεις και καλωντας σε γενικη πανεθνικη απεργια.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

Τα φοβερα αδιεξοδα που δημιουργησαν η βαθια οικονομικη κριση και η εργατικη εξεγερση, οδηγησαν τις αρχουσες ταξεις των διαφορων εθνοτητων, να παιξουν το χαρτι του εθνικισμου. Πρωτος ο ηγετης του Κ.Κ. Σερβιας Μιλοσεβιτς, στην προσπαθεια του να συσπειρωσει τους εργατες γυρω απο την αρχουσα ταξη της Σερβιας και να συγκρατησει τις εργατικες διεκδικησεις, πονταρε στον εθνικισμο και καταφερε να κερδισει τις πρωτες ελευθερες εκλογες στη Σερβια το 1990.

Ο Μιλοσεβιτς καταργησε με τη βια την αυτονομια στο Κοσυφοπεδιο οπου το 90% ειναι αλβανοι. Στην προσπαθεια του να πετυχει μια νεα κατανομη των οικονομικων πορων προς οφελος της Σερβιας και σε βαρος των "πλουσιων" Κροατιας-Σλοβενιας, ακολουθησε την τακτικη των απειλων και των εκβιασμων εξοπλιζοντας συγχρονως παραστρατιωτικες φασιστικες ομαδες που εκανουν επιθεσεις σε αμαχους κροατες και σερβους.

Η τακτικη αυτη του Μιλοσεβιτς οδηγησε τις αρχουσες ταξεις της Σλοβενιας και Κροατιας να προβαλουν το δικο τους εθνικισμο παρασυροντας σ' αυτο η καθε μια τη δικη της εργατικη ταξη. Στη Σλοβενια ο "πρωην" κομμουνιστης ηγετης Κουτσαν συμμαχισε με τη φιλελευθερη αντιπολιτευση και ανακυρηξαν την ανεξαρτησια της Σλοβενιας.

Στην Κροατια ο εθνικιστης Φρατζιο Τουντζμαν ηγειται μιας κυβερνησης που εχει στενους δεσμους με τους φασιστες Ουσταοι. Οι συμμαχοι αυτοι του Τουντζμαν εξολοθρευουν καθημερινα τη σερβικη μειονοτητα στην Κροατια.

Η προσφυγη στον εθνικισμο της αρχουσας ταξης της Σλοβενιας-Κροατιας δεν ηταν μονο η αντιδραση στον εθνικισμο του Μιλοσεβιτς αλλα και μια προσπαθεια συγκρατησης των εργατικων αγωνων με τα επιχειρηματα οτι για τη φτωχια και την ανεργια φταιει η καθηστερημενη "σοσιαλιστικη" Γιουγκοσλαβια. Και πως μετα απο καποιες "αναγκαιες" θυσιες και σε συνεργασια με την αναπτυγμενη Δυτκη Ευρωπη και την ΕΟΚ ολα θα "φτιαξουν".

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ

Αυτο ειναι μια αυταπατη γιατι, εκτος απο το οτι, η κριση στη Γιουγκοσλαβια ειναι συνδεμενη με την κριση στη δυση, με τα δανεια που δεν ηταν δυνατον να ξοφληθουν, στην πραγματικοτητα η εμπλοκη των δυτικων χωρων ειχε και εχει τα χαρακτηριστικα μιας ιμπεριαλιστικης επεμβασης.

Η ιδια η δημιουργια της Γιουγκοσλαβιας μετα τον πρωτο παγκοσμιο πολεμο ηταν αποτελεσμα της θελησης των ΗΠΑ, Αγγλιας και Γαλλιας. Σ' ολη τη διαρκεια του μεσοπολεμου στηριζαν ενα δικτατορικο εθνικιστικο σερβικο καθεστως που καταπιεζε βαρβαρα ολες τις αλλες εθνοτητες. Στη διαρκεια του δευτερου παγκοσμιου πολεμου η Γερμανια και η Ιταλια ενθαρρυναν την αλληλοσφαγη των εθνοτητων της Γιουγκοσλαβιας. Μετα τον πολεμο οι δυτικοι ηταν τα κυρια στηριγματα του Τιτο. Εκαναν τα στραβα ματια στην καταπιεση των αλβανων της Γιουγκοσλαβιας και στην αιματηρη καταστολη ενος κροατικου εθνικου κινηματος το 1971.

Στην αρχη της σημερινης κρισης διακυρηξαν την αναγκη διατηρησης μιας ενιαιας Γιουγκοσλαβιας απειλωντας τη Σλοβενια-Κροατια με οικονομικες κυρωσεις. Στην πραγματικοτητα εκαναν πλατες στον "ομοσπονδιακο" στρατο για τις σφαγες των πρωτων ημερων, τους βομβαρδισμους των αμαχων.

Οταν φανηκε οτι ο "ομοσπονδιακος" στρατος δεν μπορουσε να επιβαλει με τα οπλα την ενοτητα αρχισαν οι διαφοροποιησεις και τα πλακωματα αναμεσα στους δυτικους. Η Γαλλια καταγγειλε την Γερμανια οτι θελει να δημιουργησει σφαιρες επιρροης στη

Γιουγκοσλαβια υποστηριζοντας την ανεξαρτησια Κροατιας-Σλοβενιας. Και ειναι σιγουρο οτι η Γερμανια (και η Αυστρια) πιστευει οτι κυρια μεσω Σλοβενιας θα αυξησει τις σφαιρες επιρροης της στα Βαλκανια. Η Ιταλια προσπαθει να υπενθυμισει οτι παραδοσιακα στα Βαλκανια ειναι μεγαλη δυναμη.

Με αλληλοσυγκρουομενα συμφεροντα η ΕΟΚ στελνει 50-60 "παρατηρητες" στη Γιουγκοσλαβια για τη "διατηρηση" της εκεχειριας. Αλλα οπως ηταν φυσικο αυτη ενταχθηκαν στα συμφεροντα καθενας του δικου του εθνους, πραγμα που οξυνει τον εμφυλιο, και την αλληλοσφαγη.

Η υποκριτικη τους σταση φαινεται και απο τους διαχωρισμους που κανουν. Περα απο την "ανεπτυγμενη" Σλοβενια, η προσπαθεια ειναι να περιοριστει η συγκρουση στον "καθυστερημενο νοτο" της Γιουγκοσλαβιας. Ακομα και για την Κροατια που ειναι ελαχιστα πιο ανεπτυγμενη απο τη Σερβια ο Ολλανδος εκπροσωπος της ΕΟΚ δηλωσε οτι δεν τον ενδιαφερουν "τα επεισοδια και οι τρομοκρατικες ενεργειες στην Κροατια". Η ανεργια και η οικονομικη εξαθλιωση στην Ανατολικη Ευρωπη ειναι το ζωντανο παραδειγμα πως η ΕΟΚ αντιλαμβανεται την "εξυγιανση" της οικονομιας αυτων των χωρων.

Ειναι καθαρο οτι και οι ντοπιες αρχουσες ταξεις των εθνοτητων και οι αρχουσες ταξεις των χωρων που "ενδιαφερονται" για την κριση στη Γιουγκοσλαβια, προσπαθουν να εξυπηρετησουν η καθε μια τα δικα της βρωμικα συμφεροντα. Για τη γιουγκοσλαβικη εργατικη ταξη η διεξοδος δεν ειναι στον προσανατολισμο προς την ΕΟΚ και τον καπιταλισμο δυτικου τυπου ουτε στον εθνικισμο που καλλιεργουν οι ντοπιες αρχουσες ταξεις.

ΕΝΩΜΕΝΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ή ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ;

Για την εργατικη ταξη αυτο που εχει σημασια δεν ειναι η ενοτητα της Γιουγκοσλαβιας. Αυτη η ενοτητα εχει επιτευχθει με την κοινη καταπιεση ολων των εθνοτητων και στηριζοταν στην υποστηριξη των ιμπεριαλιστων. Το σημαντικο ειναι η ταξικη ενοτητα των εργατων ολων των εθνοτητων πανω στη βαση των κοινων τους προβληματων. Η παλη εναντια στην ανεργια, την οικονομικη εξαθλιωση, το φορο αιματος που σημαινει ο εμφυλιος πολεμος, και ακομα η παλη εναντια στην ιμπεριαλιστικη επεμβαση. Παρα τον εθνικισμο που καλλιεργει η αρχουσα ταξη μια τετοια προοπτικη υπαρχει αυθορμητα. Αποδειξη η εισβολη σερβων μαναδων στο κοινοβουλιο και η απαιτηση τους να γυρισουν τα παιδια τους απο το μετωπο. Οπως και οι μαχητικες κινητοποιησεις ενωμενων σερβων και κροατων εργατων για αυξησεις στο παρελθον.

Το βασικο βημα για να σπασει ο εθνικισμος, να σταματησουν η ιμπεριαλιστικες επεμβασεις και να κτιστει η εργατικη ενοτητα ειναι η εργατικη ταξη καθε εθνοτητας να αναγνωρισει το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των λαων των αλλων εθνοτητων και να στραφει εναντια στην καταπιεση που ασκει η δικη της αρχουσα ταξη στις αλλες μειονοτητες.

Προϋποθεση για ολα αυτα ειναι η υπαρξη μιας επαναστατικης αριστερας στην ιδια τη Γιουγκοσλαβια που θα παλευε με συνεπεια για αυτα. Αναγκαια ειναι και η διεθνιστικη αλληλεγγυη των εργατικων ταξεων των γειτονικων χωρων που προσδοκουν να κερδισουν απο την κριση στη Γιουγκοσλαβια, οπως της Ελλαδας. Οι ελληνες εργατες αλλα και εμεις εδω, που η κυβερνηση μας ειναι αδελφικη συμμαχος με την ελληνικη πρεπει να παλεψουμε εναντια στον επεκτατισμο και τις επεμβασεις της ελληνικης κυβερνησης προωθωντας ετσι την ταξικη ενοτητα στα βαλκανια.

Κυριακος Χατζηπαπας

ζουν κατω απο αθλιες συνθηκες.

ΕΠΟΙΚΟΙ

Η κυβερνηση Βασιλειου που υποστηριζει με θερμη τη "νεα ταξη" και το "κοινο ευρωπαϊκο σπιτι" δεν θα μπορουσε να ακολουθησει διαφορετικη πολιτικη. Επιφυλασσει την ιδια βαρβαρη και ρατσιστικη υποδοχη στους ξενους εργατες. Καθημερινα γινονται απελασεις Αραβων που παραβιασαν την αδεια παραμονης τους ή εργατων που συλλαμβανονται σε διαφορες δουλειες. Σε πολλους αλλους δεν δινεται καν αδεια εισοδου. Οι περισοτεροι απο αυτους ειναι παφτωχοι εργατες που ερχονται για να δουλεψουν να ζησουν τις οικογενιες τους που αφηνουν πισω. Τα μεροκαματα που τους δινουν ειναι εξεφτελιστικα και ζουν συνεχως με τον φοβο της απελασης.

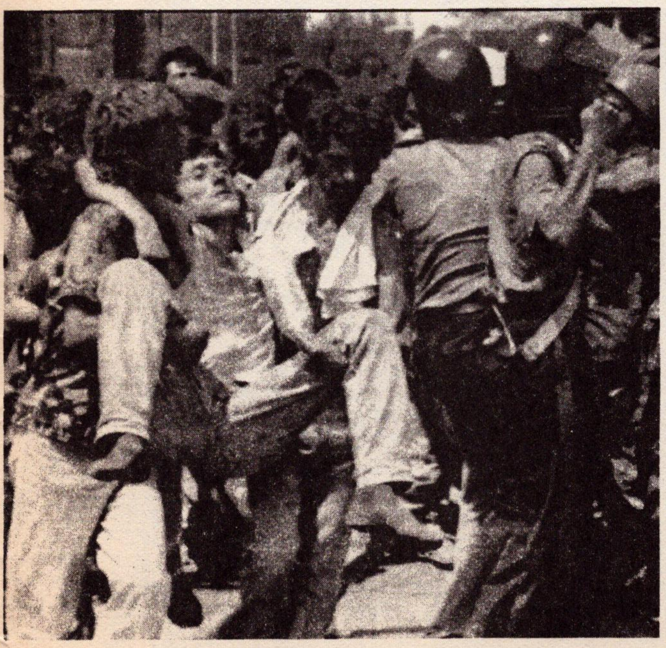

Στην ιδια δραματικη θεση βρισκονται και οι μεταναστες απο την Τουρκια που ζουν στη βορεια Κυπρο (εποικοι). Αυτοι προερχονται κυριως απο κουρδικες περιοχες και περιοχες της ανατολικης Τουρκιας και τους εχουν φερει δινοντας τους πολλες υποσχεσεις για καλητερη ζωη. Τους χρησιμοποιουν σαν φτηνο εργατικο δυναμικο και αντιμετωπιζουν τον ρατσιμο των τουρκοκυπριων και την αγρια εκμεταλευση των τουρκοκυπριων αστων. Κοντα σε ολα αυτα εχουν να αντιμετωπισουν και τον ελληνοκυπριακο σωβινισμο και ρατσιμο γιατι ολα τα κομματα ζητουν το διωξιμο τους σαν μερος της οποιασδηποτε συμφωνιας για το Κυπριακο.

Εξαθλιωση - Για ολα φταιει ο καπιταλισμος

Η οικονομικη κατασταση της Αλβανιας σημερα ειναι αθλια. Η παιδικη θνησιμοτητα ειναι πολυ μεγαλη λογω της ελλειψης γαλακτος και φαρμακων. Πολυ συχνα στα καταστηματα δεν υπαρχει ψωμι, λαδι και ζαχαρη.

Ειναι γι αυτο που φευγουν απο την χωρα τους, πιστευοντας οτι η ελευθερη αγορα της δυσης θα τους ανοιξει τις πορτες του παραδεισου, αφου ειναι το μονο μοντελο κοινωνιας που εχουν μπροστα τους σε αντιθεση με αυτο που ζουν. Ομως ο καπιταλισμος της δυσης δεν διαφερει απο αυτον της ανατολης.

Δεν φταινε οι Αλβανοι για την εξαθλιωση τους. Υπευθυνοι ειναι οι καπιταλιστες και το συστημα τους. Ειναι ο καπιταλισμος ιδιωτικος ή κρατικος που δημιουργει τις κρισεις και τους πολεμους καταδικαζοντας εκατομμυρια ανθρωπους στην φτωχεια.

Οταν οι καπιταλιστες εχουν το δικαιωμα να αρπαζουν και να μετακινουν ελευθερα τον πλουτο μιας φτωχης χωρας σε μια πλουσια χωρα γιατι οι εργατες που παραγουν τον πλουτο να μην εχουν το δικαιωμα να τον ακολουθουν;

Ολοι οι περιοριστικοι νομοι ειναι ρατσιστικοι και προωθουν τη διασπαση της εργατικης ταξης. Η προσπαθεια των κυβερνησεων να προβαλουν τον παμπουλα των μεταναστων σαν κατι τρομερο γιατι θα μας παρουν τις δουλειες μας και θα αυξηθει η ανεργια ειναι ακομα μια προσπαθεια να αποπροσανατολισουν τους εργατες βαζοντας τους να βλεπουν εχθρικα τους εργατες των αλλων χωρων. Ο ρατσισμος γινεται αναγκαιος για την πολιτικη επιβιωση του συστηματος τους.

Γι'αυτο η παλη εναντια στο ρατσισμο ειναι ζωτικης σημασιας για την ενοτητα της εργατικης ταξης. Οι αγωνιστες εργατες στη νοτια Κυπρο πρεπει να παλεψουν εναντια στην επιβολη ρατσιστικων περιορισμων για τους μεταναστες και τους ξενους εργατες, και εναντια στις απελασεις τους. Πρεπει να υποστηριξουν το δικαιωμα

των τουρκων μεταναστων να μεινουν και να δουλευουν οπου θελουν. Αυτο ειναι σημαντικο οχι μονο για το χτισιμο γενικα της ταξικης ενοτητας ολων των εργατων αλλα και της αναπτυξης της φιλιας και της εμπιστοσυνης αναμεσα στους ελληνοκυπριους, τουρκοκυπριους, ελληνες και τουρκους εργατες.

Δημητρα Χριστοδουλου

εργατικη δημοκρατια

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ

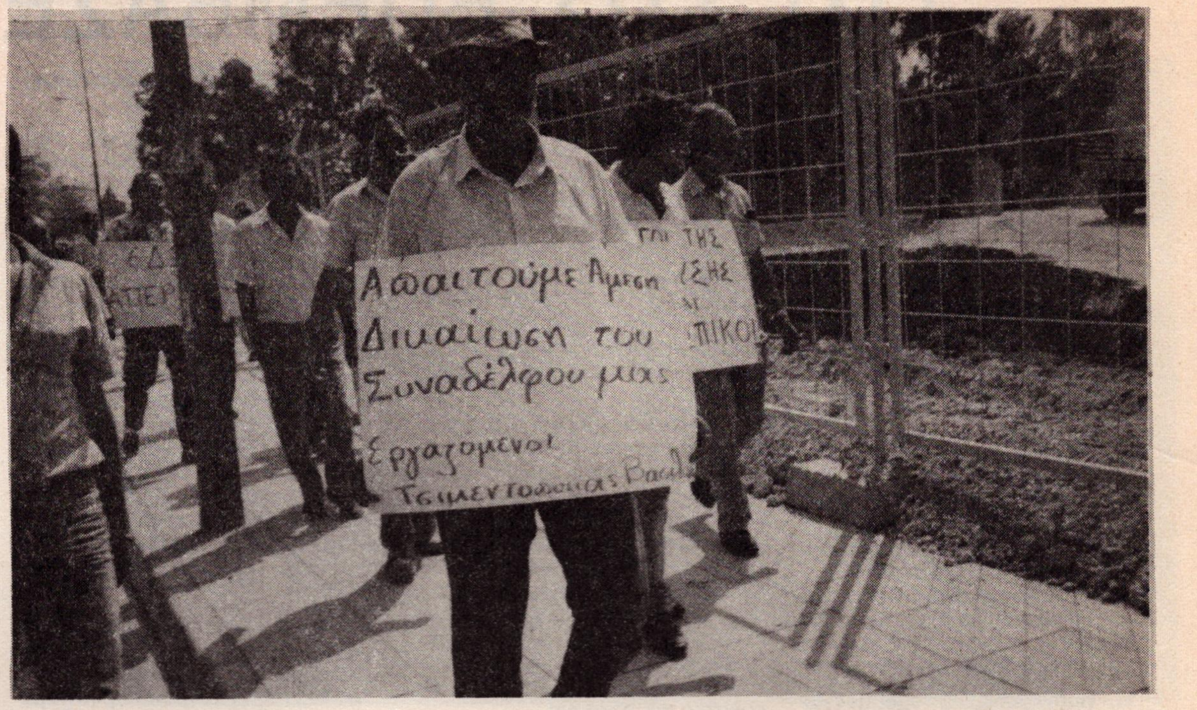

Οι εργατες του τσιμεντοποιειου Βασιλικου στις 4 του Σεπτεμβρη κατεβηκαν σε απεργια διαρκειας. Η απεργια αρχισε μετα την απολυση του επιστατη Παναγιωτη Κλεανθους που θεωρηθηκε απο τη διευθυνση σαν υπευθυνος για ενα ατυχημα που προκαλεσε πυρκαγια στις 19 Αυγουστου. Η διευθυνση τον καλεσε ενω βρισκοταν με αδεια να παει εκτακτα στη δουλεια, στις 11 το βραδυ της 4ης Σεπτεμβριου και του εδωσε την απολυση του. Οπως γραφτηκε και στις εφημεριδες η διευθυνση φροντισε να ειναι και γιατρος παρων οταν θα του εδιδε την απολυση, μην τυχον και παθει τιποτα ο 56χρονος επιστατης που θα μαθαινε οτι θα εμενε χωρις δουλεια μετα απο 25 χρονια μετρα ασφαλειας.

Σε ενα αλλο ατυχημα που εγινε πριν πεντε χρονια σκοτωθηκε ενας μηχανοδηγος ενω εκτελουσε μια πολυ επικινδυνη δουλεια. Ο Κλεανθους που ηταν επιστατης της βαρδιας, σε καταθεση που εδωσε τοτε ενοχοποιουσε τη διευθυνση η οποια υποχρεωσε τον εργατη να κανει τη συγκεκριμενη δουλεια παρα τις αντιρρησεις του ιδιου, εξαιτιας των κινδυνων που ειχε. Οι εργατες στο Τσιμεντοποιειο πιστευουν οτι η διευθυνση θυματοποιει τον Κλεανθους γι' αυτη του τη σταση και οχι γιατι εχει οποιαδηποτε ευθυνη για το προσφατο ατυχημα. Δεν ειναι τυχαιο οτι αυτος που αποφασισε την απολυση του ειναι το ιδιο ατομο

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

υπηρεσια στην εταιρεια.

Αμεσως οι εργαζομενοι στη νυκτερινη βαρδια κατεβηκαν σε απεργια απαιτωντας την αμεση προσληψη του. Το πρωϊ η απεργια συνεχιστηκε με τη συμμετοχη και των 300 εργαζομενων στο τσιμεντοποιειο. Η αμεση αντιδραση και η αποφασιστικοτητα των εργατων να μην αφησουν να περασει η νεα προκλητικη επιθεση της διευθυνσης ηταν τοσο μεγαλη που αναγκασε και τις ηγεσιες των συντεχνιων να τους ακολουθησουν, παρα το οτι αρχικα προσπαθησαν να τους πεισουν οτι η απεργια ηταν αυθαιρετη επειδη δεν εγινε συμφωνα με τον κωδικα βιομηχανικων σχεσεων. Η απαντηση των εργατων σε αυτο το επιχειρημα ηταν αποστομωτικη: "χωρις αυθαιρεσιες δεν θα κερδιζαμε ουτε και το οκταωρο".

αθλιες συνθηκες δουλειας

Οι εργατες αντεδρασαν τοσο αυθορμητα και τοσο αμεσα γιατι, οπως καποιοι απο αυτους μας ειπαν, ενοιωσαν οτι "ξεχυλησε το ποτηρι". Για χρονια δουλευουν σε αθλιες συνθηκες χωρις σχεδον καμμια ασφαλεια και ατυχηματα σαν αυτο για το οποιο κατηγορουν τον Κλεανθους γινονται συνεχεια. Το εργοταξιο εινα γεματο απο παγιδες θανατου για τους εργαζομενους που μπορουν καθε στιγμη να τους στοιχισουν τη ζωη τους ή το σοβαρο τραυματισμο τους. Τα τελευταια δυο χρονια εγιναν αρκετα δυστυχηματα απο τα οποια το ενα θανατηφορο και αλλα τουλαχιστον τρια ειχαν σαν αποτελεσμα το σοβαρο τραυματισμο αλλων εργατων. Πριν μερικους μηνες οταν ενας εργατης επεσε απο το σιλο και σκοτωθηκε οι εργατες κατεβηκαν σε διωρη σταση εργασιας διαμαρτυρομενοι για τις συνθηκες ασφαλειας.

Το ατυχημα για το οποιο κατηγορουν τον Κλεανθους εγινε σε μια γαλαρια που θεωρειται και αυτη σαν παγιδα για τους εργαζομενους. Εχει μηκος 100 περιπου μετρα και δεν αεριζεται ουτε φωτιζεται κανονικα. Μεσα της κινειται ενας πλαστικος ιμαντας που μεταφερει υλικο. Αυτος ο ιμαντας ηταν που πηρε φωτια στο ατυχημα, κατι για το οποιο δεν φταιει ο Κλεανθους αλλα η διευθυνση. Οι εργατες οπως μας δηλωσαν ειχαν προειδοποιησει την διευθυνση για τον κινδυνο ατυχηματος σε αυτο το σημειο αλλα εκεινη επεμενε να μην παιρνει που ευθυνονταν τοτε για το ατυχημα.

Μιλησαμε με πολλους εργατες. Ο καθενας ειχε να μας διηγηθει και μια ιστορια τρομου για το πως επαθε ή μολις καταφερε να αποφυγει ενα ατυχημα. Πολλοι ακομη ηταν αυτοι που μας ειπαν οτι τους απειλησαν με απολυση οταν αρνηθηκαν να κανουν καποια πολυ επικινδυνη δουλεια.

Η αγανακτηση των εργατων ειναι πολυ μεγαλη γιατι πιστευουν οτι η διευθυνση οχι μονο δεν παιρνει τα αναγκαια μετρα ασφαλειας αλλα τωρα προσπαθει να γλιτωσει και απο την ευθυνη φορτωνοντας την στους ιδιους τους εργαζομενους, θυματοποιοντας και απολυοντας εναν απο αυτους που οχι μονο εχει 25 χρονια υπηρεσια, αλλα χαιρει και της γενικης εκτιμησης μεσα στους αλλους εργατες.

νεα διευθυνση, νεες επιθεσεις

Απο τον Γεναρη του 1991 εχει αναλαβει νεα διευθυνση το εργοστασιο. Απο την πρωτη στιγμη προσπαθησε να εντατικοποιησει τον ρυθμο δουλειας και να αυξησει την παραγωγη αδιαφορωντας για τους κινδυνους και τσακιζοντας καθε αντισταση.

Αφου εξαναγκασε μεσα στους τελευταιους πεντε μηνες δυο μηχανικους, που δεν την υποτηριξαν στα σχεδια της σε βαρος των εργατων, σε παραιτηση, προχωρησε και σε απολυσεις ξεκινωντας απο τους "μη παραγωγικους" εργατες. Απολυσε αλλο ενα με 25 χρονια υπηρεσια γιατι ηταν "γέρος" και δεν αποδιδε.

Ενας απο αυτους που μιλησαμε στο χωρο του τσιμεντοποιειου ηταν και ο Σταυρος Δημητριου που μας ειπε οτι εργαζοταν στην εταιρεια απο το 1969. Επειδη ειχε πολλες οικονομικες αναγκες αναγκαζοταν να δουλευει πολλες υπερωριες με αποτελεσμα να αντιμετωπισει καρδιακο προβλημα. Υποβληθηκε σε θεραπεια και τον περασμενο Μαη επεστρεψε στη δουλεια του με γνωματευση του γιατρου οτι ηταν ικανος "για εργασια που να απαιτει περιορισμενη δυναμη". Η διευθυνση τον θεωρησε ανικανο για εργασια και τον απολυσε γιατι "δεν ειναι φιλαθρωπικο ιδρυμα" οπως του δηλωσαν.

Οι εργαζομενοι πιστευουν οτι ολα αυτα ειναι μερος ενος σχεδιου της διευθυνσης για να προχωρησει και σε αλλες απολυσεις για να ξεφορτωθει ολους τους μη "συμφεροντες" εργατες. Οσους ειναι παλιοι με πολλα χρονια υπηρεσια ή εχουν καποιο προβλημα υγειας και δεν αποδιδουν θελει να τους πεταξει στα σκουπιδια. Οσοι ολα αυτα τα χρονια σακκατευτηκαν καταστρεφοντας τον σπονδυλο τους, την καρδια τους και τα πνευμονια τους για τα κερδη της εταιρειας σημερα φοβουνται οτι θα εισπραξουν το μεγαλο ευχαριστω παιρνοντας μια κλωτσια στα πισινα.

Μαζι με αυτους θελει να ξεφορτωθει και τους "απειθαρχητους". Αυτους που αντιστεκονται στα σχεδια της. Ηδη καλεσε στο γραφειο αλλο ενα εργατη, συνδικαλιστη που πρωτοστατει στην απεργια, και του δηλωσε οτι τον εθεσε σε διαθεσιμοτητα.

παιζονται πολλα

Η αποφασιστικοτητα και η αυτοπεποιθηση που δειξαν απο τη πρωτη στιγμη οι απεργοι ειναι ο σημαντικοτερος παραγοντας για τη νικη τους. Ομως αυτος ο παραγοντας πρεπει να διατηρηθει και να δυναμωσει.

Αυτα που διακυβευονται σε αυτη την απεργια ειναι πολλα και η διευθυνση δεν θα υποχωρησει ευκολα. Οπως και για τους απεργους ετσι και για την διευθυνση αυτο που παιζεται δεν ειναι απλα η επαναπροσληψη του Κλεανθους. Η διευθυνση θελει να εξασφαλισει το δικαιωμα της να κανει οτι θελει χωρις να δινει σε κανενα λογαριασμο. Να απολυει οποιον θελει και οποτε θελει, να πιεζει για περισσοτερη παραγωγη, να συνεχισει να βαζει τους εργατες να δουλευουν μεσα σε παγιδες θανατου. Πανω σε αυτα θα μπορεσει να στηριχτει για να αυξησει τα κερδη της. Μπορει σημερα να χανει 40,000 λιρες την ημερα αλλα αν στο τελος κερδισει ξερει οτι τα κερδη θα ειναι πολλαπλασια.

Αντιθετα αν κερδισουν οι εργατες θα γυρισουν στη δουλεια με το κεφαλι ψηλα. Η διευθυνση δεν θα τολμησει να προχωρησει σε απολυσεις και θυματοποιησεις. Θα σκεφτεται το καθε κτυπημα εναντια στους εργατες γιατι θα φοβαται την αμεση και μαζικη τους αντιδραση. Οι εργατες θα μπορουν πιο ευκολα να αγωνιστουν για καλυτερες συνθηκες δουλειας για μετρα ασφαλειας και καλυτερους μισθους.

συμπαρασταση στους απεργους

Η μαχη των απεργων του τσιμεντοποιειου θα κριθει απο το ποσο θα αντεξουν στις πιεσεις της διευθυνσης και της κυβερνησης για να γυρισουν πισω στη δουλεια τους. Πιεσεις που θα αυξανονται οσο περνούν οι μερες. Η απεργια επηρεαζει αμεσα και αλλους κλαδους, οικοδομους, λιμενεργατες του λιμανιου του Βασιλικου, εταιρειες ετοιμου Μπετον και αλλους.

Οι απεργοι πρεπει να κερδισουν την συμπαρασταση των εργαζομενων σε αυτους τους κλαδους ωστε οι πιεσεις απο τις αντιδρασεις τους να μπαινουν στη διευθυνση και οχι σε αυτους. Πρεπει να κερδισουν αμεσα την υποστηριξη των εργαζομενων στο αλλο τσιμεντοποιειο της Μονης, οχι μονο ηθικη αλλα και κινητοποιηση συμπαραστασης και οικονομικης ενισχυσης. Η δημιουργια και ενισχυση απεργιακου ταμειου ειναι αμεση αναγκη για να μπορουν να αντεξουν αυτοι και οι οικογενειες τους στις δυσκολιες που θα υπαρξουν αν η απεργια χρειαστει να κρατησει καιρο.

Αυτην την περιοδο υπαρχουν και αλλοι κλαδοι εργαζομενων που αντιμετωπιζουν προβληματα απολυσεων οπως για παραδειγμα οι εργαζομενοι στις βασεις. Θα πρεπει οι απεργοι να πιεσουν τις συντεχνιες τους να ερθουν σε επαφη και να προσπαθησουν να συντονισουν τους αγωνες τους.

Μεγαλη πιεση στους ιδιοκτητες του τσιμεντοποιειου που ειναι η ΕΜΕ (ελεγχεται απο την εκκλησια) ο Παρασκευαϊδης, ο Τασος ο Παπαδοπουλος και η Ιταλσιμεντ, μπορει να μπει αν οι απεργοι παρουν συμπαρασταση απο εργαζομενους σε αλλες εταιρειες των ιδιων αυτων επιχειρηματιων.

συντονισμος και οργανωση απο τα κατω

Αυτα για να γινουν χριαζονται οργανωση και συντονισμο για να κλιμακωθει ο αγωνας. Η οργανωση πικεττοφοριας διαμαρτυριας εξω απο τα γραφεια της ΕΜΕ, και το υπουργειο εργασιας ηταν ενα καλο πρωτο βημα. Οι δυναμικες κινητοποιησεις βγαζουν στην επιφανεια το προβλημα και υποχρεωνουν τον τυπο που σχεδον εθαψε την απεργια να την προβαλει.

Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια, οι εμμισθοι των συντεχνιων, εδειξαν οτι ειναι ετοιμοι να συμβιβαστουν. Στην Γενικη Συνελευση που εγινε στα γραφεια της ΣΕΚ δηλωσαν οτι η διευθυνση δεν δεχεται κουβεντα για επαναπροσληψη του απολυμενου συναδελφου και οτι θα πρεπει να διεκδικησουν καποια αποζημιωση. Αυτο θα ηταν καταστροφικο για τους εργατες γιατι ετσι θα εμενε ανοιχτος ο δρομος στη διευθυνση να απολυσει και αλλους και να το παζαρευει στις αποζημιωσεις.

Οι εργατες θα πρεπει να πιεσουν τις ηγεσιες των συντεχνιων να κλιμακωσουν τον αγωνα με αλλες κινητοποιησεις και αν μπορουν να προχωρησουν σε καταληψη του εργοστασιου. Αν οι εμμισθοι των συντεχνιων αρνηθουν να στηριξουν τον αγωνα τοτε πρεπει να αναλαβουν οι ιδιοι οι εργαζομενοι το βαρος της οργανωσης και κλιμακωσης του αγωνα. Ειναι μια μαχη στην οποια μπορουν και πρεπει να εχουν ολους τους εργαζομενους στο πλευρο τους.

Καθε αγωνιστης εργατης, σε καθε χωρο πρεπει να συμπαρασταθει στους απεργους του τσιμεντοποιειου. Μπορουμε να ζητησουμε απο τις συντεχνιες μας να στειλουν μηνυμα συμπαραστασης στους απεργους, να κανουμε ερανους και να μαζεψουμε λεφτα για το απεργιακο τους ταμειο. Μπορουμε να τους επισκεφτουμε στο χωρο του εργοταξιου τους για να τους δειξουμε τη συμπαρασταση μας και να τους βοηθησουμε σε οτι μας ζητησουν. Μπορουμε ετσι να συμβαλουμε στη νικη των απεργων του τσιμεντοποιειου και να την μετατρεψουμε σε νικη ολων των εργαζομενων δινοντας ενα καλο μαθημα στα αφεντικα, οτι δεν μπορουν να κανουν οτι θελουν.

Ντ. Α.

Καθε αγωνιστης εργατης, σε καθε χωρο πρεπει να συμπαρασταθει στους απεργους του τσιμεντοποιειου. Μπορουμε να ζητησουμε απο τις συντεχνιες μας να στειλουν μηνυμα συμπαραστασης στους απεργους, να κανουμε ερανους και να μαζεψουμε λεφτα για το απεργιακο τους ταμειο.